32004R0074

UREDBA SVETA (ES) št. 74/2004
z dne 13. januarja 2004
o uvedbi dokončne izravnalne dajatve pri uvozu bombažnega posteljnega perila s poreklom iz Indije

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2026/97 z dne 6. oktobra 1997 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti ([1]), in zlasti člena 15 Uredbe,

ob upoštevanju predloga, ki ga je predložila Komisija po posvetovanju s svetovalnim odborom,

ob upoštevanju naslednjega:

A. **POSTOPEK**

1. **Začetek**

(1) 18. decembra 2002 je Komisija z objavo v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* (obvestilo o začetku postopka) obvestila o začetku protisubvencijskega postopka pri uvozu v Skupnost posteljnega perila iz bombažnih vlaken, čistih ali mešanih z umetnimi vlakni ali lanom (kjer lan ni prevladujoče vlakno), beljenega, barvanega ali tiskanega (bombažno posteljno perilo) po poreklu iz Indije ([2]) in začela preiskavo.

(2) Postopek se je začel na podlagi pritožbe, ki jo je novembra 2002 vložil Odbor za bombaž in povezano tekstilno industrijo Evropskih skupnosti (Eurocoton ali „tožnik“) v imenu proizvajalcev, ki predstavljajo več kot 25 % celotne proizvodnje bombažnega posteljnega perila Skupnosti. Pritožba je vsebovala *prima facie* dokaze o subvencioniranju navedenega izdelka in o povzročeni znatni škodi, kar je zadostovalo za utemeljitev začetka protisubvencijskega postopka.

(3) Pred začetkom postopka in v skladu s členom 10(9) Uredbe (ES) št. 2026/97 (osnovna uredba) je Komisija obvestila indijsko vlado, da je prejela pravilno dokumentirano pritožbo, da subvencioniran uvoz bombažnega posteljnega perila s poreklom iz Indije povzroča znatno škodo industriji Skupnosti. Indijska vlada je bila povabljena na posvetovanja, da se razjasni položaj glede vsebine pritožbe in da se najde sporazumna rešitev. V nadaljevanju se je Komisija posvetovala z indijsko vlado v svojih prostorih v Bruslju, vendar na teh posvetovanjih indijska vlada ni predložila prepričljivih dokazov, ki bi zavrnili trditve iz pritožbe. Vendar so bile ustrezno sprejete v vednost pripombe, ki jih je izrekla indijska vlada glede trditev iz pritožbe o subvencioniranem uvozu in znatni škodi, povzročeni industriji Skupnosti.

(4) Komisija je uradno obvestila o začetku postopka proizvajalce izvoznike in uvoznike, za katere je vedela, da jih to zadeva, ter njihova združenja, predstavnike zadevne države izvoznice, tožnika in druge proizvajalce Skupnosti, znana združenja proizvajalcev ter znane uporabnike. Zainteresirane stranke so imele možnost pisno sporočiti svoje mnenje in zaprositi za zaslišanje v roku, določenem v obvestilu o začetku postopka.

(5) Navedeno je bilo, da je med dnevom vložitve tožbe in začetkom postopka preteklo več kot 45 dni. V skladu s členom 10(13) osnovne uredbe velja, da je pritožba vložena prvi delovni dan po dnevu, ko je bila dostavljena Komisiji s priporočeno pošiljko ali je Komisija izstavila potrdilo o prejemu. Potrdilo o prejemu je bilo izdano v četrtek, 31. oktobra 2002. Ob upoštevanju, da je bil petek, 1. novembra praznik, je prvi delovni dan po izdaji potrdila o prejemu s strani Komisije ponedeljek, 4. novembra 2002. Torej velja 4. november 2002 za datum vložitve pritožbe. Obvestilo o začetku postopka je bilo objavljeno 18. decembra 2002, kar je očitno manj kot 45 dni po vložitvi pritožbe. Torej je bilo obvestilo o začetku postopka objavljeno pred rokom iz člena 10(13) osnovne uredbe.

([1]) UL L 288, 21.10.1997, str. 1. Uredba, nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1973/2002 (UL L 305, 7.11.2002, str. 4).
([2]) UL C 316, 18.12.2002, str. 10.

2. **Vzorčenje**

VZORČENJE IZVOZNIKOV/PROIZVAJALCEV V INDIJI

Splošno

(6) Zaradi velikega števila izvoznikov v Indiji se je Komisija odločila za uporabo vzorčenja v skladu s členom 27 osnovne uredbe.

(7) Da se Komisiji omogoči izbira vzorca, so bili v skladu s členom 27(2) osnovne uredbe izvozniki in njihovi predstavniki pozvani, da se sami javijo v treh tednih po uvedbi postopka in dajo na voljo osnovne informacije o svojem izvozu in domačen prihodku od prodaje ter o posebnih subvencijskih shemah, ter imena in dejavnosti vseh povezanih družb. V tem kontekstu je Komisija tudi navezala stik z indijskimi oblastmi.

Predizbira vzorca

(8) Javilo se je več kot 80 družb, ki so dale v treh tednih na voljo zahtevane informacije in so izvažale zadevni izdelek v Skupnost v obdobju preiskave. Te družbe so bile pripravljene sodelovati in so bile upoštevane pri določitvi vzorca. Te družbe predstavljajo več kot 90 % celotnega indijskega izvoza v Skupnost.

(9) Družbe, ki niso bile sprejete v vzorec, so bile obveščene, da bodo morebitne protisubvencijske dajatve na njihov izvoz izračunane v skladu s členom 15(3) osnovne uredbe, t. j. ne bodo presegle tehtanega povprečja zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, določenih za družbe v vzorcu.

(10) Družbe, ki se niso javile v roku, določenem v obvestilu o začetku postopka, veljajo za nesodelujoče družbe.

Izbira vzorca

(11) V skladu s členom 27(1) osnovne uredbe je bila izbira narejena na največjem reprezentativnem obsegu izvoza, ki se lahko ustrezno preišče v razpoložljivem času. Na tej podlagi je bilo za vzorec izbranih osem (plus tri povezane družbe) proizvajalcev izvoznikov, v posvetovanju s predstavniki družb, strokovnega združenja izvoznikov (Texprocil) in indijske vlade. Vzorec je predstavljal 55 % indijskega izvoza zadevnega izdelka v Skupnost.

(12) Družbam iz vzorca, ki so v celoti sodelovale v preiskavi, sta bili dodeljeni individualna stopnja subvencije in stopnja dajatve.

Posamezno preverjanje družb, ki niso vključene v vzorec

(13) Enaindvajset sodelujočih družb, ki niso bile vključene v vzorec, je zahtevalo izračun individualnih stopenj subvencij. V skladu s členom 27(3) osnovne uredbe njihova zahteve v tej preiskavi ni mogla biti sprejeta, ker je bilo število izvoznikov tako veliko, da bi individualni pregledi nepotrebno oteževali in preprečevali pravočasen zaključek preiskave. Vseh 21 družb je bilo o tem ustrezno obveščeno.

VZORČENJE PROIZVAJALCEV IZ SKUPNOSTI

(14) Glede na veliko število proizvajalcev iz Skupnosti, ki so podprli pritožbo, in v skladu s členom 27 osnovne uredbe je Komisija v obvestilu o začetku objavila svoj namen, da izbere vzorec proizvajalcev Skupnosti na podlagi največjega reprezentativnega obsega proizvodnje in prodaje industrije Skupnosti, ki ga je mogoče razumno preiskati v razpoložljivem času. V ta namen je Komisija prosila, da družbe dajo na razpolago podatke o proizvodnji in prodaji podobnega izdelka.

(15) Na podlagi prejetih odgovorov je Komisija izbrala pet družb v treh državah članicah. Pri izbiri je bil upoštevan obseg proizvodnje in prodaje z namenom, da se pokrije najbolj reprezentativen delež trga.

(16) Dve od petih družb, ki sta med manjšimi, nista mogli predložiti popolnega seznama vseh transakcij z nepovezanimi kupci v obdobju preiskave in se zato štejeta za delno sodelujoči.

3. **Preiskava**

(17) Številni proizvajalci izvozniki v zadevni državi, ter proizvajalci, uporabniki in uvozniki iz Skupnosti, so svoje mnenje poslali v pisni obliki. Vse stranke, ki so želele biti zaslišane in so za to zaprosile v določen roku ter dokazale razloge za to, so imele možnost biti zaslišane.

(18) Odgovore na vprašalnik je poslalo pet vzorčnih proizvajalcev iz Skupnosti, ki so se pritožili, osem proizvajalcev izvoznikov iz reprezentativnega vzorca (plus tri nepovezane družbe) iz Indije in en nepovezan uvoznik v Skupnost.

(19) Komisija je poiskala in preverila vse informacije, ki jih je štela za potrebne za določitev subvencije, škode, vzročne zveze in interesa Skupnosti. Preveritveni obiski so bili izvedeni v prostorih naslednjih družb:

Proizvajalci v Skupnosti:

— Bierbaum Unternehmensgruppe GmbH & Co.;

— Descamps SA, Francija;

— Gabel industria tessile SpA, Italija;

— Vanderschooten SA, Francija;

— Vincenzo Zucchi SpA, Italija;

Nepovezani uvozniki v Skupnosti:

— Richard Haworth – Združeno kraljestvo;

Izvozniki/proizvajalci v Indiji:

— The Bombay Dyeing and Manufacturing Co., Mumbai

— Brijmohan Purusottamdas, Mumbai

— Divya Textiles, Mumbai

— Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad (povezana s Texcellence Overseas)

— Mahalaxmi Exports, Ahmedabad

— Nowrosjee Wadia & Sons, Mumbai (povezana s The Bombay Dyeing and Manufacturing Co.)

— N. W. Exports Limited, Mumbai (povezana s The Bombay Dyeing and Manufacturing Co.)

— Pasupati Fabrics, New Delhi

— Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai

— Texcellence Overseas, Mumbai

— Vigneshwara Exports Limited, Mumbai

(20) Preiskava o subvencioniranju in škodi je pokrila obdobje od 1. oktobra 2001 do 30. septembra 2002 (obdobje preiskave ali OP). Preverjanje trendov, pomembnih za določitev škode, je pokrilo obdobje od 1999 do konca OP (zadevno obdobje).

(21) Ker je bilo treba podrobneje preveriti nekatere vidike subvencij, škode, vzročne zveze in interesa Skupnosti, za bombažno posteljno perilo po poreklu iz Indije niso bili uvedeni protisubvencijski ukrepi.

B. ZADEVNI IZDELEK IN PODOBEN IZDELEK

1. Zadevni izdelek

(22) Zadevni izdelek je posteljno perilo iz bombažnih vlaken, čistih ali mešanih z umetnimi vlakni ali lanom (kjer lan ni prevladujoče vlakno), beljeno, barvano ali tiskano s poreklom iz Indije, uvrščeno pod oznake KN ex 6302 21 00 (oznake TARIC 6302 21 00 81, 6302 21 00 89), ex 6302 22 90 (oznaka TARIC 6302 22 90 19), ex 6302 31 10 (oznaka TARIC 6302 31 10 90), ex 6302 31 90 (oznaka TARIC 6302 31 90 90) in ex 6302 32 90 (oznaka TARIC 6302 32 90 19). Posteljno perilo zajema rjuhe (jogi ali navadne), prevleke za prešite odeje in prevleke za vzglavne blazine, pakirane za prodajo posamično ali v garniturah. Vse vrste izdelka imajo podobne fizične značilnosti in uporabo. Zato veljajo za en izdelek.

2. Podoben izdelek

(23) Ugotovljeno je bilo, da imajo izdelek, proizveden in prodajan na domačem trgu v Indiji in izdelek, izvožen v Skupnost iz Indije ter izdelek, proizveden in prodajan v Skupnosti s strani proizvajalcev iz Skupnosti enake fizične značilnosti ter enako uporabo in zato veljajo za podoben izdelek v smislu člena 1(5) osnovne uredbe.

C. SUBVENCIONIRANJE

1. Uvod

(24) Na podlagi podatkov iz pritožbe in odgovorov na vprašalnik Komisije je bilo preiskanih naslednjih šest shem, ki domnevno zajemajo odobravanje izvoznih subvencij:

(i) Duty Entitlement Passbook Scheme (DEPB)

(ii) Duty-Free Replenishment Certificate (DFRC)

(iii) Export Promotion Capital Goods (EPCG) Scheme

(iv) Advance Licence Scheme (ALS)

(v) Izvozne predelovalne cone/izvozno usmerjene enote (IPC)/(INE)

(vi) Income Tax Exemption Scheme (ITES) - Shema oprostitve davka od dohodka.

(25) Sheme (i), (ii), (iii), (iv) in (v) iz uvodne izjave (24) temeljijo na Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992 (Zakon o zunanji trgovini, (razvoj in ureditev)) št. 22 iz leta 1992, ki je začel veljati 7. avgusta 1992 (Foreign Trade Act) (Zakon o zunanji trgovini). Zakon o zunanji trgovini pooblašča indijsko vlado, da izdaja uradna obvestila glede izvozne in uvozne politike. Ta uradna obvestila so povzeta v dokumentih Izvozne in uvozne politike, ki jih izdaja Ministrstvo za trgovino vsakih pet let in jih redno osvežuje. V tem primeru sta za OP pomembna dva dokumenta izvozne in uvozne politike; to sta petletni načrt za obdobje od 1. aprila 1997 do 31. marca 2002 in petletni načrt za obdobje od 1. aprila 2002 do 31. marca 2007. Poleg tega indijska vlada tudi določa postopke za vodenje indijske zunanjetrgovinske politike v Handbook of Procedures (priročnik o postopkih) 1. april 2002 – 31. marec 2007 (Zvezek 1). Podoben Handbook of Procedures obstaja za obdobje od 1. aprila 1997 do 31. marca 2002. Tudi Handbook of Procedures se redno osvežuje.

(26) Med preveritvenim obiskom pri indijski vladi je bilo ugotovljeno, da v OP ni bilo bistvenih sprememb v izvozni in uvozni politiki glede domnevnih subvencijskih shem. Iz uvozne in izvozne politike za obdobje od 1. aprila 2002 do 31. marca 2007 je očitno, da licence/potrdila/dovoljenja, ki so bila izdana pred začetkom veljavnosti te politike še naprej veljajo za namen, za katerega so bila izdana, razen če ni določeno drugače.

(27) Sklici na pravno podlago za preiskovane sheme (i) do (v) iz uvodne izjave (24) se v nadaljnjem besedilu nanašajo na izvozno in uvozno politiko za obdobje od 1. aprila 2002 do 31. marca 2007 in na „Handbook of Procedures – 1. april 2002 - 31. marec 2007“ (Zvezek 1).

(28) Oprostitev davka od dohodka (vi) iz uvodne izjave 24 temelji na zakonu o davku od dohodka (Income Tax Act) iz leta 1961, ki je vsako leto spremenjen s finančnim zakonom (Finance Act).

2. **Duty Entitlement Passbook Scheme (DEPB)**

(a) *Pravna podlaga*

(29) DEPB je začel veljati 1. aprila 1997 s Custom Notification (Uradno carinsko obvestilo) 34/97. V odstavkih 4.3.1 do 4.3.4 izvozne in uvozne politike in odstavkih 4.37 do 4.53 Handbook of Procedures je podroben opis sheme. DEPB je naslednica sheme Passbook, ki se je končala 31. marca 1997. Od vsega začetka sta bili dve vrsti DEPB, to je DEPB pred izvozom in DEPB po izvozu. Indijska vlada je poudarila, da je bil DEPB pred izvozom ukinjen 1. aprila 2000 in da torej ta shema ni pomembna za OP. Ugotovljeno je bilo, da nobena družba ni uživala ugodnosti po DEPB pred izvozom. Zato ni treba določiti izravnalnega ukrepa DEPB pred izvozom.

(b) *Upravičenost*

(30) Shema DEPB za izvoz je predvidena za proizvajalce-izvoznike ali trgovce-izvoznike (t. j. trgovce).

(c) *Praktično izvajanje DEPB na poizvozni podlagi*

(31) Po teh shemi lahko upravičeni izvoznik zaprosi za posojilo, ki je izračunano kot odstotek vrednosti izvoženih končnih izdelkov. Stopnje DEPB so indijske oblasti določile za večino izdelkov, vključno z zadevnim izdelkom, na podlagi *standard input-output norms* (SION). Licenca z navedbo odobrenega posojila se avtomatično izda po prejemu zahtevka.

(32) DEPB za izvoz omogoča uporabo tega posojila za kompenziranje veljavnih carin za vse nadaljnje uvoze, razen za blago, za katerega je uvoz omejen ali prepovedan. Uvoženo blago, za katerega je to posojilo uporabljeno, se lahko prodaja na domačem trgu (ob plačilu prometnega davka) ali je drugače uporabljeno.

(33) Licence DEPB so prosto prenosljive in zato pogosto prodajane. Licenca velja 12 mesecev od datuma odobritve. Družba mora plačati pristojnemu organu pristojbino v višini 0,5 % prejetega DEPB.

(d) *Sklepne ugotovitve o DEPB po izvozu*

(34) Pri izvozu blaga je družbi odobreno posojilo, ki ga lahko uporabi za kompenziranje carine pri uvozu v prihodnosti katerega koli blaga, ali pa ga lahko proda.

(35) Posojilo se avtomatično izračuna s formulo in uporabo stopenj SION, ne glede na to, kakšen vložek je bil uvožen, ali je bila plačana dajatev in ali je bilo to blago dejansko uporabljeno za proizvodnjo za izvoz in v kakšni količini. Dejansko lahko družba zahteva licenco na podlagi izvoza v preteklosti, ne glede na to, ali sedaj uvaža ali pa kupuje blago iz drugih virov. Posojila DEPB se štejejo za finančni prispevek, ker so nepovratna sredstva. Pri tem pride do neposrednega transferja sredstev, ker se lahko prodajo ali zamenjajo za gotovino, ali uporabijo za kompenziranje uvoznih dajatev, in pri tem indijska vlada izgubi prihodek, ki ji drugače pripada.

(36) Texprocil je trdil, da če je izvoznik dejansko uvažal vložke (vhodne surovine in materiale), ki se uporabljajo pri proizvodnji izvoznih izdelkov in je uporabil posojilo DEPB za plačilo carine za te uvožene vložke, ni mogoče trditi, da je imel izvoznik po DEPB ugodnost, ki jo bi bilo treba izravnati.

(37) V tem okviru člen 2(1)(a)(ii) osnovne uredbe predvideva izjemo med drugim za shemo povračila in shemo nadomestnega povračila, ki sta v skladu s strogimi pravili, določenimi v Prilogi I(i), Prilogi II (opredelitev in pravila za povračilo) ter Prilogi III (opredelitev in pravila za nadomestno povračilo).

(38) Vendar v tem primeru izvoznik ni obvezan, da dejansko v proizvodnem postopku uporabi blago, ki je bilo uvoženo brez dajatve, in znesek posojila ni izračunan glede na dejanski uporabljeni vložek.

(39) Poleg tega ne obstaja sistem ali postopek, s katerim bi se ugotovilo, kateri vložek je bil uporabljen v proizvodnji izvoznega izdelka in ali je prišlo do preplačila uvozne dajatve v smislu Priloge I(i) in prilog II in III osnovne uredbe.

(40) Končno so proizvajalci izvozniki upravičeni do ugodnosti DEPB ne glede na to, ali sploh uvažajo vložke. Za pridobitev ugodnosti je dovolj, da izvoznik preprosto izvozi blago, ne da bi dokazoval kakršenkoli uvoz vložkov. Torej so celo izvozniki, ki vse svoje vložke nabavljajo lokalno in ne uvažajo blaga, ki se lahko uporablja za vložke, še vedno upravičeni do ugodnosti iz DEPB. Zato DEPB na poizvozni podlagi ne izpolnjuje pogojev iz prilog I do III.

(41) Ker ni zahtevano, da se uvoženi vložki porabijo v proizvodnem postopku in ker ne obstaja sistem preverjanja, ki ga zahteva Priloga II osnovne uredbe, DEPB na poizvozni podlagi ne more veljati za dovoljeno povračilo ali shemo nadomestnega povračila (Priloga III) v skladu s členom 2(1)(a)(ii) osnovne uredbe.

(42) Ker se zgoraj navedena izjema k opredelitvi za shemo povračila in shemo nadomestnega povračila iz uvodne izjave 37 torej ne uporablja, se vprašanje presežnega odpusta ne postavlja, in je ugodnost, za katero se lahko uvede izravnalni ukrep, enaka odpustu vseh uvoznih dajatev, ki jih je navadno treba plačati za celoten uvoz.

(43) Na podlagi zgoraj navedenega je bilo ugotovljeno, da indijska vlada z izdajo prosto prenosljive licence daje izvoznikom finančni prispevek v okviru DEPB. Ta finančni prispevek indijske vlade daje imetnikom DEPB ugodnost, saj slednji brezplačno pridobijo sredstva, ki jih v taki obliki ne bi mogli dobiti na trgu. Zato je ta shema subvencija. Ker se subvencija lahko dobi le z izvozom, je zakonsko pogojena z opravljanjem izvoza v smislu člena 3(4)(a) osnovne uredbe. Zato je ta subvencija specifična in se torej proti njej lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

(e) *Izračun zneska subvencije za DEPB na poizvozni podlagi*

(44) Ugodnost za družbe je bila izračunana na podlagi odobrenega zneska posojila v licencah, ki so bile uporabljene ali prenesene med OP.

(45) Kadar so bile licence uporabljene za uvoz blaga brez plačila dajatev, je bila ugodnost izračunana na podlagi celotnega izpada uvoznih dajatev. Kadar so bile licence prenesene (prodane), je bila ugodnost izračunana na podlagi zneska odobrenega posojila iz licence (nominalna vrednost) ne glede na prodajno ceno licence, ker je prodaja licence čisto komercialna odločitev, ki ne spremeni višine ugodnosti (ki je enaka prenosu sredstev s strani indijske vlade), pridobljene po tej shemi.

(46) Znesek subvencije je bil dodeljen za celoten izvoz v OP v skladu s členom 7 osnovne uredbe. Pri izračunu ugodnosti so bile odštete pristojbine za pridobitev subvencije.

(47) Pri eni družbi je bilo ugotovljeno, da je določeno blago izključeno iz ugodnosti DEPB v izvozni in uvozni politiki, ker za izvoz tega blaga veljajo posebne licence. Za izračun ad valorem subvencije je smotrno, da se ugodnost iz DEPB (števec) razdeli na prihodek, realiziran z izvozom izdelkov, upravičenih do DEPB (imenovalec).

(48) Texprocil in več drugih družb je trdilo, da bi bilo treba pri izračunu ugodnosti po tej shemi odšteti stroške specializiranih posrednikov, prodajnih provizij in raznih drugih izdatkov. Glede tega je treba poudariti, da je uporaba tretjih strank pri prodaji licenc čisto komercialna odločitev, ki ne spremeni zneska posojila, odobrenega z licenco. V vsakem primeru se v skladu s členom 7(1)(a) osnovne uredbe lahko odštejejo samo stroški, ki so potrebni za pridobitev subvencije. Ker zgoraj navedeni stroški niso nujni za pridobitev subvencije, je bila zahteva zavrnjena.

(49) Texprocil in več drugih družb je trdilo, da je za podajo licenc DEPB treba plačati prometni davek in da bi bilo treba ugodnost zaradi tega ustrezno zmanjšati. Vendar pa je po indijski davčni zakonodaji zavezanec za plačilo prometnega davka kupec in ne prodajalec. Prodajalec samo pobira prometni davek v imenu pristojnih oblasti. Zato je bila ta zahteva zavrnjena.

(50) Več družb je trdilo, da prodaja licenc DEPB ustvarja dodaten prihodek, in s tem poveča njihovo davčno obveznost, predvsem davek od dohodka družbe. Zato so zahtevale, da se ugodnost, ki jih imajo te družbe s transakcijami DEPB, zmanjša za znesek dejansko plačljivega davka na dohodek. Družbe so tudi izjavile, da tega zahtevka ne bi dale, če v istem obdobju ne bi bilo treba plačati nobenega davka na dohodek. Poleg tega je Texprocil trdil, da je prihodek DEPB obdavčljiv po enotni stopnji, ki se uporablja za vse izvoznike in da se v primeru, da izvoznik dejansko plača davek na ugodnosti iz DEPB, ki ga odobri indijska vlada, ugodnost zmanjša za znesek davka na dohodek.

Pri analizi teh argumentov je treba najprej poudariti, da posojilo DEPB predstavlja v določenem trenutku nepovratna sredstva. Glede na dostopne informacije dejansko ni mogoče izključiti, da ta nepovratna sredstva kasneje lahko povečajo celotno davčno obveznost družbe. Vendar bi do tega prišlo v prihodnosti, in bi bilo odvisno od mnogih dejavnikov, na večino katerih vplivajo komercialne odločitve same družbe. Ti dejavniki niso le vprašanje cen in prodaje, ampak tudi drugih elementov, ki določajo celotno davčno obveznost, kot so odločitve glede stopnje amortizacije, prenosa izgub in mnogi drugi dejavniki. Vse te odločitve vplivajo na davčno lestvico, ki bo v specifičnem poslovnem letu uporabljena za družbo. Zato ni mogoče natančno ugotoviti, v kakšni meri je dobiček iz prodaje DEPB prispeval k uporabljeni davčni stopnji. Poleg tega, če bi zadevna družba uporabila svoje licence DEPB za namen, za katerega so dejansko namenjene, to je uvoz vložkov, bi to dejansko zmanjšalo njene stroške in ne povečalo prihodka; kar bi spet drugače vplivalo na obdavčenje.

Jasno je torej, da sta odobritev posojil DEPB in njihova eventualna kasnejša obdavčitev dve ločeni dejavnosti indijske vlade. Ni naloga preiskovalnega organa, da poskuša rekonstruirati situacijo, ki bi nastala v prisotnosti ali odsotnosti obdavčitve. To ne bi vplivalo na izračun zneska subvencije, ugotovljene med OP.

Zato so bile te zahteve zavrnjene.

(51) Osem družb v vzorcu je imelo v OP ugodnosti iz te sheme in je dobilo subvencije v višini od 1,45 % do 8,44 %.

3. **Duty-Free Replenishment Certificate (DFRC)**

(a) *Pravna podlaga*

(52) Pravna podlaga za to shemo je v odstavkih 4.2.1 do 4.2.7 izvozne in uvozne politike in odstavkih 4.31 do 4.36 Handbook of Procedures.

(b) *Upravičenost*

(53) DFRC se izda trgovcu-izvozniku ali proizvajalcu-izvozniku za uvoz vložkov, uporabljenih pri proizvodnji blaga, brez plačila dajatev.

(c) *Praktično izvajanje*

(54) DFRC je poizvozna shema, ki omogoča dopolnjevanje, to je dajatev prost uvoz vložkov z enakimi tehničnimi značilnostmi, kakovostjo in specifikacijami kot jih imajo vložki, uporabljeni v izvoznem izdelku. Količina teh vložkov se določi na podlagi SION. Uvoženo blago se lahko prodaja na domačem trgu ali je drugače uporabljeno.

(55) Vsak izvoznik, ki izpolnjuje pogoje, lahko zaprosi za certifikat po tej shemi. DFRC se izdaja za uvoz vložkov po SION, kot je navedeno v odpremnici.

(56) DFRC pokriva samo vložke, določene s SION. Tehnične značilnosti, kakovost in specifikacija vložkov, za katere se odobri dopolnitev, morajo biti enake kot pri vložkih, uporabljenih v izvoznem izdelku.

(57) DFRC so prosto prenosljivi. Veljavnost DFRC je 18 mesecev.

(d) *Sklepne ugotovitve o shemi*

(58) Pri izvozu se družbi odobri certifikat, ki ga lahko uporabi za kompenziranje carine na bodoči uvoz vložkov, ki se fizično vgradijo v izvoženo blago, ali ga proda.

(59) Certifikati veljajo za finančni prispevek, ker so nepovratna sredstva. Pri tem pride do neposrednega transferja sredstev, ker se lahko prodajo ali zamenjajo za gotovino, ali uporabijo za kompenziranje uvoznih dajatev, in pri tem indijska vlada izgubi prihodek, ki jih drugače pripada.

(60) Indijska vlada in Texprocil sta trdila, da je DFRC zakonita shema nadomestnega povračila, ker omogoča dopolnitev vložkov, uporabljenih v izvoznem izdelku. Ker so tehnične značilnosti, kakovost in specifikacija enake kot pri vložkih, uporabljenih v izvoznem izdelku, je po mnenju indijske vlade in Texprocila ta shema dovoljena po Sporazumu o subvencijah in izravnalnih ukrepih (ASCM). Texprocil je tudi trdil, da je pri ugotavljanju, ali je to zakonita shema nadomestnega povračila, ključno, kaj se uvaža in ne kdo uvaža. Prav tako je bilo zagotovljeno, da s strani vlade ni odobrena nobena dodatna ugodnost.

(61) Člen 2(1)(a)(ii) osnovne uredbe predvideva izjemo med drugim za shemo povračila in shemo nadomestnega povračila, ki sta v skladu s strogimi pravili, določenimi v Prilogi I(i), Prilogi II (opredelitev in pravila za povračilo) ter Prilogi III (opredelitev in pravila za nadomestno povračilo).

(62) Poudariti je treba, da sistemi povračila dajatev predvidevajo nadomestilo uvoznih dajatev na uvožene vložke, ki so bili uporabljeni v proizvodnem procesu izvoznega izdelka. Vendar pa pri DFRC sploh ni potreben uvoz vložkov, za katerega je bila plačana dajatev ali pa so bili dajatve oproščeni.

(63) Sistemi povračila dajatev lahko dopuščajo ex post nadomestilo ali povračilo uvoznih dajatev na vložke, ki se porabljajo v proizvodnem procesu drugega izdelka, vključno takrat, ko izvoz tega izdelka vsebuje domače vložke enake kakovosti in enakih lastnosti kakor so tisti, ki nadomestijo uvožene vložke (shema nadomestnega povračila). Družbi bi bilo na primer dovoljeno, da pri pomanjkanju uvoženih vložkov uporabi domače vložke in jih vgradi v blago za izvoz, potem pa v kasnejši fazi uvozi ustrezno količino dajatev prostih vložkov. V tem smislu je obstoj sistema ali postopka preverjanja pomemben, ker v tem primeru omogoča, da vlada države izvoza zagotovi in dokaže, da količina vložkov, za katere se zahteva povračilo, ne presega količine podobnih izvoženih izdelkov, ne glede na obliko, in da ni povračila uvoznih dajatev, ki presegajo tiste, ki se prvotno zaračunavajo za zadevne uvožene vložke.

(64) V DFRC, ki je poizvozna shema v smislu uvodne izjave 54, je predpisana obveznost, da se uvažajo samo vložki, ki se porabijo pri proizvodnji blaga za izvoz. Ti vložki morajo biti enake kakovosti in značilnosti kot domači vložki, uporabljeni v blagu za izvoz. S tega stališča ima DEPB nekatere značilnosti sheme nadomestnega povračila v skladu s Prilogo III osnovne uredbe. Preiskava je ugotovila, da ni sistema ali postopka, s katerim bi lahko potrdili, ali sploh se vložki, in če se, kateri, porabijo v proizvodnem procesu izdelka za izvoz in ali je prišlo do prevelike ugodnosti pri uvoznih dajatev v smislu Priloge I(i) ter priloge II in III osnovne uredbe.

(65) Poleg tega je, kot je navedeno v uvodni izjavi 57, DFRC prosto prenosljiv. To pomeni, da izvoznik, ki je dobil certifikat za kompenziranje carine na bodoči uvoz vložkov, ni obvezan, da dejansko uporabi uvožene vložke v proizvodnem postopku ali da sploh uporabi certifikat za uvoz blaga (t. j. ni pogoja dejanske uporabe). Namesto tega lahko izvoznik proda certifikat uvoznikom. Zato DFRC ne more veljati za shemo nadomestnega povračila v skladu z osnovno uredbo [1].

(66) Na podlagi zgoraj navedenega je bilo ugotovljeno, da indijska vlada z izdajo prosto prenosljive licence daje izvoznikom finančni prispevek. V teh okoliščinah so certifikati dejansko nepovratna sredstva, ki jih indijska vlada odobrava zadevnim izvoznikom.

(67) Končno, ta finančni prispevek indijske vlade daje imetnikom DFRC ugodnost, saj slednji brezplačno pridobijo sredstva, ki jih v taki obliki ne bi mogli dobiti na trgu. Zato je ta shema subvencija. Ker se subvencija lahko dobi le z izvozom, je zakonsko pogojena z opravljanjem izvoza v smislu člena 3(4)(a) osnovne uredbe. Zato je ta subvencija specifična in se torej proti njej lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

[1] Dejstvo, da DFRC ne more veljati za shemo nadomestnega povračila v skladu z osnovno uredbo (indijska zakonodaja ne zagotavlja, da bo delovala kot prava povračilna shema) ne izključuje možnosti, da posamezni izvozniki DFRC uporabljajo kot povračilno shemo.

(e) *Izračun zneska subvencije*

(68) DFRC je en izvoznik uporabljal kot shemo nadomestnega povračila. Ta družba je dokazala, da količine uvoženih vložkov, ki so bile izvzete iz uvoznih dajatev, niso presegle količin, uporabljenih za blago za izvoz. Poleg tega je ta družba dokazala, da ni bilo povračil uvoznih dajatev, ki bi presegla dajatve, prvotno zaračunane na zadevne uvožene vložke. Za to družbo je bilo torej ugotovljeno, da je bila oprostitev uvoznih dajatev na vložke v skladu z določbami prilog I do III osnovne uredbe, in da v OP ni bila dosežena nikakršna ugodnost.

(69) Dve družbi sta pridobljene certifikate prodali. Ker DFRC pokriva samo vložke v skladu s SION, bi bilo ustrezno, da se ugodnost določi z uporabo enake metodologije kot za DEPB, t. j., da se ugodnost izračuna kot odstotek od vrednosti izvoženih končnih izdelkov. Kot je že povedano, so indijske oblasti take standardne stopnje določile za večino izdelkov, vključno z zadevnim izdelkom.

(70) Vendar pa certifikat po tej shemi nima nominalne vrednosti, kot jo ima posojilo po shemi DEPB. Certifikat prikazuje količino vložkov, za katero je dovoljen uvoz, ter najvišjo skupno mejo, do katere je dovoljen uvoz takih vložkov. Ker v tem primeru na posameznem certifikatu ni podrobne denarne vrednosti, ni bilo mogoče določiti ugodnosti po tej shemi na podlagi vrednosti ali količine izvoženih izdelkov. V primerih, ko so bili certifikati preneseni (prodani) se šteje, da je primerno izračunati ugodnost na podlagi prodajne vrednosti certifikata.

(71) Znesek subvencije je bil razdeljen na celoten izvoz v OP v skladu s členom 7 osnovne uredbe.

(72) Dve družbi sta imeli v OP ugodnost po tej shemi. Za eno družbo je bila ugodnost 3,08 %, za drugo pa je bila ugotovljena ugodnost zanemarljiva.

4. **Shema Export Promotion Capital Goods (EPCG)**

(a) *Pravna podlaga*

(73) EPCG je bila objavljena 1. aprila 1992. V OP sta jo urejala Uradni carinski obvestili (Custom Notifications) št. 28/97 in 29/97, ki sta začela veljati 1. aprila 1997. V poglavju 5 Izvozne in uvozne politike 2002 do 2007 in poglavju 5 Handbook of Procedures je podroben opis sheme.

(b) *Upravičenost*

(74) Shema je predvidena za „proizvajalce-izvoznike z ali brez spremljajočih proizvajalcev/prodajalcev, proizvajalce-izvoznike, vezane na spremljajoče proizvajalce in izvajalce storitev“ (citirano po poglavju 5.2 Izvozne in uvozne politike od leta 2002 do 2007).

(c) *Praktično izvajanje*

(75) Da lahko uporabi to shemo, mora družba pristojnim oblastem dati podatke o vrsti in vrednosti investicijskega blaga, ki bo uvoženo. Glede na raven izvoznih zavez, ki jih je družba pripravljena sprejeti, bo družba dobila dovoljenje za uvoz investicijskega blaga po znižani stopnji dajatve ali stopnji dajatve nič. Da se izpolni izvozna zaveza, je treba uvoženo investicijsko blago uporabiti za proizvodnjo blaga za izvoz. Na pogladi vloge izvoznika se izda licenca za uvoz po preferencialnih stopnjah. Za pridobitev licence se plača pristojbina za vlogo.

(76) Lastnik licence EPCG lahko investicijsko blago nabavi tudi doma. V tem primeru lahko domači proizvajalec investicijskega blaga izkoristi možnost dajatve prostega uvoza komponent, potrebnih za proizvodnjo tega investicijskega blaga. Domači proizvajalec lahko tudi zahteva ugodnosti iz predvidenega izvoza v zvezi z dobavo investicijskega blaga lastniku licence EPCG.

(77) Za upravičenost do sheme EPCG je obvezen izvoz. Ta izvozna obveznost mora biti izpolnjena z izvozom blaga, ki je bilo proizvedeno z uporabo investicijskega blaga, uvoženega po tej shemi. Izvozna obveznost vsebuje zahtevo po izvozu, ki je višji od povprečnega izvoza istega izdelka, ki ga je ta družba dosegla v predhodnih treh letih.

(78) Nedavno so bili spremenjeni pogoji sheme glede izračuna izvozne obveznosti. Vendar to velja samo za licence, izdane po 1. aprilu 2003, t. j. izven OP. Po novih pravilih bodo imele družbe osem let časa za izpolnitev izvozne obveznosti (vrednost izvoza mora biti vsaj šestkratna vrednost celotne oprostitve dajatev za uvoženo investicijsko blago).

(d) *Sklepne ugotovitve o shemi EPCG*

(79) Znižana stopnja dajatve ali stopnja nič je za izvoznika finančni prispevek indijske vlade, zaradi izpada prihodka in, ker ima prejemnik ugodnost zaradi znižanja dajatve ali popolne oprostitve plačila uvoznih dajatev. Torej je shema EPCG subvencija.

(80) Licence ni mogoče dobiti brez zaveze za izvoz blaga. Ker je subvencija zakonsko pogojena z opravljanjem izvoza v smislu člena 3(4)(a) osnovne uredbe, velja, da je specifična in se torej proti njej lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

(81) Postavljena je bila trditev, da pomen izraza „vložek" iz Priloge I(i) osnovne uredbe zajema tudi investicijsko blago, saj je investicijsko blago bistven vložek pri proizvodnji, brez katerega ne bi bilo nobenega končnega izdelka. Nadalje je bilo rečeno, da se samo z uporabo investicijskega blaga surovine pretvarjajo v končni izdelek, da je amortizacija na investicijsko blago vrednost investicijskega blaga, ki je uporabljeno v končnem izdelku. Zato bi bilo treba oprostitev plačila dajatve na investicijsko blago, ki je uporabljeno v proizvodnji izvoženega izdelka, obravnavati kot oprostitev plačila dajatve na vložke, uporabljene v proizvodnji izvoznih izdelkov in te oprostitve ne bi smeli obravnavati kot ugodnost, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi v smislu osnovne uredbe.

Odgovor na te argumente je, da investicijsko blago ne šteje za „vložek" v smislu osnovne uredbe, ker ni fizično vgrajeno v izvoženi proizvod. Zato se te argumente zavrne.

(e) *Izračun zneska subvencije*

(82) Ugodnost za družbe je bila izračunana na podlagi zneska neplačanih carinskih dajatev na uvoženo investicijsko blago v obdobju, ki izraža običajno amortizacijo takih sredstev v zadevni industriji, v skladu s členom 7 osnovne uredbe. V skladu s sprejeto prakso je bil tako izračunan znesek, ki ga lahko pripišemo OP, usklajen s pripisom obresti za OP, da se ugotovi vrednost ugodnosti v času in določi celotna ugodnost po tej shemi za prejemnika. Ob upoštevanju vrste subvencije v obliki enkratne dodelitve nepovratnih sredstev, je bila sprejeta za primerno trgovinska obrestna mera med OP v Indiji (ocenjena na 10 %). Znesek subvencije je bil razdeljen na celoten izvoz v OP v skladu s členom 7 osnovne uredbe.

(83) V zvezi z izračunom zneska subvencije je bila postavljena trditev, da izračun subvencije z vidika „ugodnosti za proizvajalca" zahteva razdelitev zneska subvencije (neplačane carinske dajatve), ki se pripisuje OP, na celotno proizvodnjo (domačo in izvozno) zadevnega izdelka. Nadalje je bilo rečeno, da družbe, ki prodajajo posteljno perilo tudi na domačem trgu, uporabljajo isto investicijsko blago za celotno proizvodnjo posteljnega perila.

V odgovor je bilo poudarjeno, da je pogoj za to shemo izvoz. V skladu s členom 7(2) osnovne uredbe bi bilo torej treba ugodnosti po tej shemi razdeliti samo na prihodke od izvoza, saj se subvencija odobri glede na določeno vrednost izvoza blaga v določenem obdobju. Zato se zahteva, da se ugodnost po tej shemi razdeli na celotni prihodek, zavrne.

(84) Tri družbe so imele v OP ugodnosti po tej shemi. Dve družbi sta dobili subvencijo v višini 0,38 % oziroma 2,0 %, za tretjo pa je bila ugotovljena korist zanemarljiva.

5. **Advance Licence Scheme (ALS)**

(a) *Pravna podlaga*

(85) ALS se je izvajala od 1977 do 1978. Shema je opredeljena v odstavkih 4.1.1 do 4.1.7 Izvozne in uvozne politike in delih poglavja 4 Handbook of Procedures.

(b) *Upravičenost*

(86) Vnaprejšnje licence so na razpolago izvoznikom, da se jim omogoči dajatev prost uvoz vložkov, ki se uporabljajo pri proizvodnji izvoznega blaga.

(c) *Praktično izvajanje*

(87) Obseg uvoza po tej shemi je določen kot odstotek vrednosti izvoženih končnih izdelkov. Za vnaprejšnje licence se merijo enote dovoljenih uvozov bodisi v smislu njihove kakovosti bodisi v smislu njihove vrednosti. V obeh primerih se določijo stopnje, uporabljene za določanje dovoljenih dajatev prostih nakupov, za večino izdelkov, vključno z zadevnim izdelkom, na podlagi SION. Vložki, opredeljeni v vnaprejšnjih licencah, so tisti, ki se uporabljajo pri proizvodnji ustreznih končnih izdelkov.

(88) Vnaprejšnje licence se lahko izdajo za:

(i) „fizični izvoz: Vnaprejšnje licence se lahko izdajo za fizični izvoz proizvajalcu izvozniku, povezanemu s spremljajočim(i) proizvajalcem (i) za uvoz vložkov, potrebnih za izvozni izdelek“ (navedek iz poglavja 4.1.1(a) Izvozne in uvozne politike 2002 do 2007);

(ii) vmesne dobave: Vnaprejšnje licence se lahko izdajo proizvajalcu izvozniku za vmesne dobave vložkov, potrebnih za proizvodnjo blaga, ki ga dobavlja končnemu izvozniku/predvidenemu izvozniku, ki je imetnik druge vnaprejšnje licence. Imetnik vnaprejšnje licence, ki namerava pridobiti vložke iz domačih virov namesto iz neposrednega uvoza, jih ima možnost pridobiti z vnaprejšnjo licenco za vmesne dobave. V tem primeru se količine, kupljene na domačem trgu, odštejejo od vnaprejšnje licence, in domačemu dobavitelju se izda vmesna vnaprejšnja licenca. Imetnik takšne vmesne vnaprejšnje licence lahko izkoristi dajatev prost uvoz za blago, potrebno za proizvodnjo tistih vložkov, ki jih dobavlja končnemu izvozniku;

(iii) predvideni izvoz: Vnaprejšnje licence se lahko izdajo za predvideni izvoz glavnemu proizvajalcu za uvoz vložkov, potrebnih za proizvodnjo blaga za dobavo kategorijam iz odstavka 8.2 politike. Po trditvah indijske vlade se predvideni izvoz nanaša na tiste transakcije, pri katerih dobavljeno blago ne zapusti države. Številne kategorije dobav veljajo za predvideni izvoz pod pogojem, da je blago proizvedeno v Indiji, t. j. dobava blaga izvozno usmerjenim enotam, dobava investicijskega blaga imetnikom licenc EPCG;

(iv) Advance release orders (AROs): Imetnik vnaprejšnje licence, ki namerava pridobiti vložke iz domačih virov namesto iz neposrednega uvoza, jih ima možnost pridobiti z ARO-ji. V takšnih primerih so vnaprejšnje licence potrjene kot ARO-ji in prenesene dobavitelju ob dostavi v njih navedenih izdelkov. S prenosom ARO je dobavitelj upravičen do ugodnosti iz predvidenega izvoza, kot sta predvideno povračilo izvoznih dajatev in povračilo končne trošarine. Na nek način je mehanizem ARO povračilo davkov in dajatev proizvajalcu dobavitelju izdelka, in ne povračilo izvozniku v obliki povračila/nadomestila uvoznih dajatev. Nadomestilo davkov/dajatev se lahko dobi za domače in uvožene vložke.

(89) Med preiskavo je bilo ugotovljeno, da je med OP samo en proizvajalec-izvoznik koristil ALS iz točke (i) zgoraj (fizični izvoz). Zato v okviru te preiskave ni treba določati izravnalnih ukrepov za kategorije (ii), (iii) in (iv) ALS.

(d) *Sklepne ugotovitve o shemi*

(90) Licence, ki se lahko uporabijo za kompenziranje carine pri uvozu, se odobravajo samo izvoznim družbam. Torej je pogoj za to shemo izvoz.

(91) Kot že navedeno, je bilo ugotovljeno, da je ALS za „fizični izvoz“ uporabljala v OP samo ena od preiskovanih družb. Družba je uporabljala ALS za dajatev prost uvoz vložkov za blago za izvoz.

(92) Indijska vlada je trdila, da je ALS shema, ki temelji na količini, in da je obseg uvoza po tej shemi v povezavi s količino izvoza. Trdila je tudi, da morajo biti vsi vložki, uvoženi po ALS, uporabljeni pri proizvodnji izdelkov za izvoz ali za dopolnitev zalog vložkov, uporabljenih v že izvoženih izdelkih. Po njenih trditvah mora izvoznik uvožene vložke uporabiti, in jih ne sme prodati in prenesti.

(93) Čeprav naj bi bil pogoj za ALS dejanska uporaba, pa je bilo ugotovljeno, da ne obstaja sistem ali postopek, s katerim bi se ugotovilo, kateri vložek je bil uporabljen in če je sploh bil uporabljen v proizvodnji izvoznega izdelka. Sistem samo pokaže, da je bilo brez dajatev uvoženo blago uporabljeno v proizvodnem postopku, brez razlikovanja glede namembnosti blaga (domači ali izvozni trg).

(94) Vendar pa je za potrebe preiskave ta družba dokazala, da količine uvoženih materialov, ki so bile izvzete iz uvoznih dajatev, niso presegle količin, uporabljenih za blago za izvoz. V tem primeru je bilo torej ugotovljeno, da je bilo izvzetje uvoznih dajatev na vložke, potrebne za blago za izvoz, odobreno v skladu z določbami prilog I do III osnovne uredbe.

(95) Ugotovljeno je, da družbi po tej shemi ni bila odobrena nikakršna ugodnost.

6. **Izvozne predelovalne cone/izvozno usmerjene enote (IPC)/(INE)**

(a) *Pravna podlaga*

(96) Shema IPC/INE, uvedena 1965, je instrument Izvozne in uvozne politike, ki vsebuje izvozne spodbude. Med OP so jo urejali Uradna carinska obvestila (Custom Notifications) št. 53/97, 133/94 in 126/94. Shema je podrobno opisana v poglavju 6 Izvozne in uvozne politike 2002 do 2007 in poglavju 6 Handbook of Procedures.

(b) *Upravičenost*

(97) Načeloma se po shemi IPC/INE ustanovijo družbe, ki izvažajo svojo celotno proizvodnjo ali storitve. Ko jim je odobrena shema IPC/INE, lahko te družbe izkoristijo nekatere ugodnosti. V Indiji je sedem IPC. INE se lahko nahajajo kjerkoli na ozemlju Indije. To so carinske enote pod nadzorom carinskih oblasti v skladu z oddelkom 65 Carinskega zakona. Čeprav bi morale družbe, ki delujejo po shemi IPC/INE, izvažati svojo celotno proizvodnjo, pa indijska vlada pod nekaterimi pogoji dovoljuje tem enotam, da del proizvodnje prodajo na domačem trgu.

(c) *Praktično izvajanje*

(98) Družbe, ki želijo imeti status IPC ali ki delujejo v INE, morajo vložiti prošnjo pri pristojnih oblasteh. Vloga mora zajemati podatke za naslednjih pet let o, med drugim, načrtovanih proizvodnih količinah, predvideni vrednosti izvoza, potrebah po blagu iz uvoza in z domačega trga. Če je vloga sprejeta, je družba obveščena o pogojih, ki jih mora izpolnjevati. V okviru sheme IPC/INE lahko družbe proizvajajo kakršenkoli izdelek. Sporazum, s katerim družba dobi status družbe po shemi IPC/INE velja pet let. Sporazum se lahko podaljša za nadaljnja obdobja.

(99) Družbe IPC/INE imajo pravico do naslednjih ugodnosti:

(i) oprostitev uvoznih dajatev za vse vrste blaga (vključno investicijsko blago, surovine in blago za široko potrošnjo), potrebnega za proizvodnjo ali predelavo, ali povezanega s proizvodnjo in predelavo;

(ii) oprostitev trošarine za blago iz domačih virov;

(iii) oprostitev davka na prihodek iz dobička iz izvoza v skladu z oddelkoma 10A ali 10B Zakona o davku na prihodek (Income Tax Act), za desetletno obdobje do leta 2010;

(iv) povračilo centralnega prometnega davka, plačanega za blago, nabavljeno na lokalnem trgu;

(v) možnost 100 % tujega lastniškega kapitala;

(vi) možnost prodaje dela proizvodnje na domačem trgu ob plačilu veljavnih dajatev, kot izjemo od osnovne zahteve po izvozu celotne proizvodnje.

(100) INE ali družbe, locirane v IPC morajo v točno določeni obliki voditi izkaze glede zadevnega uvoza in porabe in uporabe vseh uvoženih materialov in opravljenega izvoza. Te izkaze redno predložijo pristojnim organom, kot je zahtevano.

(101) Uvoznik mora tudi zagotoviti minimalni neto devizni prihodek, ki je odstotek izvozne in uvozne dejavnosti, kot je opredeljeno v Izvozni in uvozni politiki. Celotna dejavnost IPC/INE se mora izvajati v prostorih pod carinskim nadzorom.

(d) *Sklepne ugotovitve o shemi IPC/INE*

(102) V okviru te preiskave je shemo IPC/INE uporabljala ena družba za uvoz surovin, investicijskega blaga in za pridobivanje blaga na domačem trgu. Poleg ta je družba uporabljala shemo za prodajo dela proizvodnje na domačem trgu. Ugotovljeno je bilo, da je družba izkoristila koncesije, vezane na oprostitev carinskih dajatev za uvoz surovin in investicijskega blaga, oprostitev trošarin za blago iz domačih virov ter povračilo centralnega prometnega davka za blago, kupljeno lokalno. Komisija je torej preučila, ali je treba za te koncesije določiti izravnalne ukrepe. S tega stališča je shema IPC/INE subvencijska shema, saj so koncesije finančni prispevek indijske vlade, ker izpade prihodek in prejemnik ima ugodnost. Ker je subvencija zakonsko pogojena z opravljanjem izvoza v smislu člena 3(4)(a) osnovne uredbe, velja, daje specifična in se torej proti njej lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

(103) Surovine in blago za široko potrošnjo so upravičeni do izjeme iz Priloge I(i) osnovne uredbe samo v primeru, da se uporabijo v proizvodnji izvoznega izdelka in če obstaja sistem preverjanja, kateri vložek je bil uporabljen v proizvodnji izvoznega izdelka in v kakšni količini. Treba je poudariti, da uvoz strojev (investicijsko blago) ni zajeto v to izjemo.

(104) Texprocil je trdil, da iz razlogov, navedenih v uvodni izjavi 81 za shemo RPCG, investicijsko blago po shemi INE ne bi smelo biti predmet izravnalnih ukrepov.

(105) Odgovor na to je treba poudariti, da iz razlogov, navedenih za shemo EPCG v uvodni izjavi 81, investicijsko blago ne šteje za „vložek“ v smislu osnovne uredbe. Poleg tega je bilo ugotovljeno, da je ta shema zakonsko pogojena izključno z izvozom. Zato je ta subvencija specifična in se torej proti njej lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

(106) Glede oprostitve trošarine je bilo ugotovljeno, da je dajatev, ki jo plačajo enote, ki niso izvozno naravnane, knjižena kot povračilo (CENVAT) in uporabljena za poračun trošarine za prodajo na domačem trgu. Pri oprostitvi trošarin pri nakupu s strani INE torej ne pride do dodatnega izpada vladnega dohodka in tudi ne do dodatne ugodnosti za INE.

(107) Drugače pa je pri povračilu centralnega prometnega davka na lokalno nabavljeno blago; saj ta dajatev ni povračljiva družbam, ki poslujejo na domačem trgu. Odstavek 6.12 Izvozne in uvozne politike določa, da imajo EPZ/INE pravico do tega povračila pod pogojem, da je blago izdelano v Indiji. Z drugimi besedami, za razliko od domačih družb imajo EPZ pravico do povračila centralnega prometnega davka.

(108) Texprocil je tudi trdil, da je centralni prometni davek na vložke, nabavljene na domačem trgu in uporabljene pri proizvodnji izvoznega izdelka posredni davek v smislu Priloge I(h) osnovne uredbe, in da zato oprostitev kumulativne posredne dajatve iz predhodne stopnje ne more biti predmet izravnalnih ukrepov.

(109) Ponazoritveni seznam izvoznih subvencij iz Priloge I k osnovi uredbi v točki (h) določa: „Oprostitev, odpust ali odlog plačila kumulativnih posrednih davkov za blago ali storitve, uporabljene v proizvodnji blaga za izvoz, ki presegajo oprostitev, odpust ali odlog kumulativnih posrednih davkov iz predhodne faze za blago ali storitve, uporabljene v proizvodnji podobnih izdelkov za domačo porabo, če se plačilo teh kumulativnih posrednih davkov iz prve faze lahko za izvožene izdelke oprosti, odpusti ali odloži, tudi če se njihovo plačilo ne oprosti, odpusti ali odloži za podobne izdelke, namenjene domači porabi, če se kumulativni posredni davki iz prvotne faze zaračunajo za vložke, ki se porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka (ob upoštevanju običajne opustitve zaradi odpadkov). Ta točka se razlaga v skladu s smernicami o porabi vložkov v proizvodnem procesu iz Priloge II.“

(110) Postavljena je bila trditev, da Priloga I(h) k osnovi uredbi določa naslednje:

„(i) Oprostijo se kumulativni posredni davki iz predhodne faze za vložke, uporabljene pri proizvodnji izdelkov za izvoz.

(ii) Edini pogoj je, da so bili kumulativni posredni davki za te vložke obračunani.

(iii) Oprostitev se odobri tudi v primeru, da se taka oprostitev ne odobri za podobne izdelke, namenjene domači porabi.“

(111) V tej zvezi je treba poudariti, da so v smislu osnovne uredbe „kumulativni“ posredni davki večstopenjski davki, ki se zaračunajo takrat, ko ni mehanizma za kasnejše pobiranje dajatve, če se blago ali storitve, za katere se na eni stopnji proizvodnje obračuna davek, uporabijo v naslednji stopnji proizvodnje.

(112) Pri obravnavi teh argumentov je treba poudariti, da so v skladu z Izvozno in uvozno politiko INE upravičene do povračila centralnega prometnega davka za blago, kupljeno lokalno. Z drugimi besedami, ni zahteve, da mora biti to blago uporabljeno pri proizvodnji blaga za izvoz. Po besedah indijske vlade je davčni zavezanec za prometni davek kupec, in centralni prometni davek na splošno ni povračljiv.

(113) Povračilo centralnega prometnega davka izvozno naravnanim enotam za lokalno kupljeno blago šteje za subvencijo, pri kateri se lahko uvede izravnalni ukrep, iz naslednjih razlogov: V skladu z določbami Priloge I(h) osnovne uredbe je povračilo centralnega prometnega davka IN enotam (ki so obvezane izvažati), plačanega na lokalno kupljeno blago, presežni odpust v primerjavi z blagom, prodanim za domačo porabo (pri katerem ni povračila centralnega prometnega davka). Kot že omenjeno, odstavek 6.12 Izvozne in uvozne politike določa, da imajo EPZ/INE pravico do tega povračila pod pogojem, da je dobavljeno blago izdelano v Indiji. INE so za razliko od družb, ki prodajajo na domačem trgu, upravičene do povračila centralnega prometnega davka. Poleg tega ni dokazano, da je povračilo dano v skladu s Smernicami o porabi vložkov v proizvodnem procesu (Priloga II osnovne uredbe). Niso bili podani dokazi, da je indijska vlada vzpostavila in izvaja sistem ali postopek, s katerim bi ugotovila, ali so vložki porabljeni v proizvodnji blaga za izvoz in v kakšni količini. Poleg tega je bilo v preiskavi ugotovljeno, da je zadevna družba z oprostitvijo centralnega prometnega davka nabavila vrsto elementov, ki niso bili uporabljeni pri proizvodnji blaga za izvoz. Iz tega se lahko zaključi, da je prišlo do presežnega plačila.

(114) Poleg tega je bilo rečeno, da je zadevna INE locirana v indijski zvezni državi Uttar Pradesh, in zato naj se za določitev, ali so INE, locirane v tej državi, oproščene plačila osrednjega prometnega davka, upošteva zakonodaja te države. Nadalje je bilo rečeno, da indijska zakonodaja, zakon o davku na državno trgovino (State Trade Tax Act), predvideva oprostitev ali izvzetje od plačila davka na nakup surovin in embalažnega materiala za proizvodnjo blaga za izvoz. Postavljena je bila trditev, da v določbi ni razlike, če izdelek izvaža INE ali enota, ki ni izvozno naravnana.

(115) Med preveritvenim obiskom v Indiji je bilo ugotovljeno, da se v trgovini med državami uporablja centralni prometni davek, in ne lokalni prometni davek. Razloženo je bilo, da se centralni prometni davek ne vrača (razen za INE, ki imajo pravico do povračila centralnega prometnega davka na lokalno kupljeno blago). Pri lokalnem prometnem davku, ki se uporablja v trgovini med indijskimi državami, o oprostitvah odloča lokalna vlada. Dejstvo, da posamezna zvezna država lahko odobri različne oprostitve ali izvzetja od plačila davka ne igra vloge pri ugotavljanju, ali so potrebni izravnalni ukrepi za shemo vračil centralnega prometnega davka, plačanega na lokalno kupljeno blago. Ta argument se torej zavrne.

(116) Ker je subvencija vezana na EPZ/INE, je zakonsko pogojena z opravljanjem izvoza v smislu člena 3(4)(a) osnovne uredbe. Zato je ta subvencija specifična in se torej proti njej lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

(e) *Izračun zneska subvencije*

Oprostitev uvoznih dajatev na surovine

(117) Med preveritvenim obiskom so bile preverjene vrste in količine uvoženih materialov. Preiskava je pokazala, da je družba dobivala surovine iz domačih virov, in uvažala le majhne količine. Vprašanje, ali je prišlo to presežnega odpusta uvoznih dajatev, se torej ni postavilo.

Oprostitev uvoznih dajatev na investicijsko blago

(118) Investicijsko blago, nasprotno od surovine, ni fizično vgrajeno v končni izdelek. Za namen izračuna je znesek izpadle dajatve enak subvenciji na vsak uvoz investicijskega blaga. Ugodnost za preiskovane družbe je bila izračunana na podlagi zneska neplačanih carinskih dajatev na uvoženo investicijsko blago v obdobju, ki predstavlja običajno amortizacijsko dobo za takšno investicijsko blago v industriji zadevnega izdelka, v skladu s členom 7 osnovne uredbe. Tako izračunan znesek, ki ga lahko pripišemo OP, je bil usklajen s pripisom obresti za OP, da se ugotovi vrednost ugodnosti v času in določi celotna ugodnost po tej shemi za prejemnika. Ob upoštevanju vrste subvencije v obliki enkratne subvencije, je bila sprejeta za primerno trgovinska obrestna mera med OP v Indiji (ocenjena na 10 %). Celoten znesek subvencije je bil razdeljen na celoten izvozni prihodek INE v skladu s členom 7 osnovne uredbe. Po tem izračunu je družba dobila subvencijo v višini 6,85 %.

Povračilo osrednjega prometnega davka, plačanega za lokalno kupljeno blago

(119) Ugodnost je bila izračunana na podlagi centralnega prometnega davka, ki se povrne za nakupe v OP. Znesek subvencije je bil razdeljen na celoten izvoz v OP v skladu s členom 7 osnovne uredbe. Ugotovljeno je bilo, da je družba dobila subvencijo v višini 1,75 %.

7. **Income Tax Exemption Scheme (ITES) - Shema oprostitve davka od dohodka**

(a) *Pravna podlaga*

(120) Zakon o davku od dohodka 1961 (Income Tax Act) je pravna podlaga za shemo oprostitve davka. Ta zakon, ki se letno revidira s finančnim zakonom (Finance Act), je osnova za pobiranje davkov in za različne oprostitve/odbitke, ki jih uporabniki lahko zahtevajo. Med oprostitvami, za katere lahko zaprosijo podjetja, so tisti iz Oddelkov 10A, 10B in 80HHC zakona, ki predvidevajo oprostitev davka na dohodek od dobička iz izvoza.

(b) *Upravičenost*

(121) Oprostitev iz Oddelka 10A lahko zahtevajo podjetja, locirana v območjih proste trgovine. Oprostitev iz Oddelka 10B lahko zahtevajo izvozno naravnane enote (INE). Oprostitev iz Oddelka 80HHC lahko zahteva vsako izvozno podjetje.

(c) *Praktično izvajanje*

(122) Za navedene oprostitve/odbitka davka mora podjetje vložiti zahtevek, ko davčnim oblastem konec davčnega leta odda davčno napoved. Davčno leto traja od 1. aprila do 31. marca. Davčno napoved je treba oblastem oddati do 30. novembra. Oblasti imajo do tri leta časa, da pregledajo davčno napoved. Podjetje lahko zaprosi samo za eno od oprostitev iz treh zgoraj navedenih oddelkov.

(d) *Sklepna ugotovitev o oprostitvi davka od dohodka*

(123) Priloga I(e) osnovne uredbe navaja, da „popolna ali delna oprostitev …… neposrednih davkov …… ki se posebej nanaša na izvoz“ predstavlja subvencijo. Po shemi oprostitve davka na dohodek daje indijska vlada finančni prispevek družbi, ker se odpove vladnemu prihodku v obliki neposrednih davkov, ki bi ji pripadal, če družba ne zahtevala oprostitve davka na dohodek. Ta finančni prispevek je korist za prejemnika, ker zmanjša njegovo davčno obveznost za davek od prihodka.

(124) Ker je subvencija zakonsko pogojena z opravljanjem izvoza v smislu člena 3(4)(a) osnovne uredbe, saj se oprostitev nanaša izključno na dobiček iz izvoza, je specifična.

(125) indijska vlada in Texprocil sta trdila, da se oprostitev davka na dohodek iz Oddelka 80HHC postopno ukinja od poslovnega leta april 2001do marca 2002. Zato sta trdila, da ni primerno, da se proti tej shemi uvedejo izravnalni ukrepi.

(126) Trdila sta tudi, da je v skladu z pododdelkom 1B Oddelka 80HHC zakona o davku na dohodek (Income Tax Act) določen odstotek izvoznega dobička oproščen davka v zadevnih letih, kot je prikazano v tabeli:

Poslovno leto	Leto pregleda	Odstotek izvoznega dobička, priznan kot odbitek
2000–2001	2001–2002	80 %
2001–2002	2002–2003	70 %
2002–2003	2003–2004	50 %
2003–2004	2004–2005	30 %
2004–2005	2005–2006	0 %

(127) Pri preverjanju je bilo ugotovljeno, da je bil ob koncu OP program še v veljavi. Dejanska stopnja izvoznega dobička, ki je bil oproščen davka na dohodek, je bila 70 %, in izvozniki-proizvajalci v Indiji so ob uvedbi dokončnih ukrepov iz te sheme še vedno imeli ugodnosti. V skladu s členom 15 osnovne uredbe se izravnalne dajatve uvedejo, razen če se subvencija ali subvencije ne prekličejo ali če se ne dokaže, da subvencije izvoznikom ne prinašajo nobenih ugodnosti več. Ker oprostitev davka od dohodka iz oddelka 80HHC jasno izpolnjuje pogoje za uvedbo dajatev iz člena 15 osnovne uredbe, je treba vse ugodnosti po tej oprostitvi zajeti v skupni znesek izravnalne dajatve.

(e) *Izračun zneska subvencije*

(128) Zahtevki za ugodnosti po Oddelkih 10A, 10B in 80HHC se predložijo ob oddaji davčne napovedi ob koncu davčnega leta. Ker davčno leto v Indiji traja od 1. aprila do 31. marca, je bila ugodnost izračunana na dejanski oprostitvi davka od dohodka, za katero je bilo zaprošeno v davčnem letu, ki se je končalo med OP (1. april 2001 - 31. marec 2002). Davčni zahtevek je moral biti predložen najkasneje 30. septembra 2002, t. j. konec OP. Ugodnost za izvoznike je bila potem izračunana na podlagi razlike med zneskom predpisanih davkov brez oprostitve in zneskom z oprostitvijo. Stopnja davka od dobička pravnih oseb v tem davčnem letu je bila 35,7 %. Znesek subvencije je bil razdeljen na celoten izvoz, v skladu s členom 7(2) osnovne uredbe.

(129) Čeprav je bilo rečeno, da bi bilo treba ugodnost subvencije šteti za nič, so bili predlagani alternativni načini za izračun stopnje subvencije, zlasti v odnosu na veljavne davčne stopnje.

(130) V tej zvezi opozarjamo, da člen 5 osnovne uredbe določa, da se znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, izračuna glede na ugodnost za prejemnika, ki se ugotovi v obdobju preiskave o subvencioniranju. Kot je navedeno zgoraj, je bila ugodnost izračunana na podlagi obdavčljivega dobička, pridobljenega v davčnem letu 2001/2002 (od 1. aprila do 31. marca 2002), ki se je končalo na polovici OP. V davčnem letu 2001/2002 (kar je leto pregleda 2002 - 2003) je dejanska stopnja izvoznega dohodka (t. j. odstotek od izvoznega dohodka, ki pride v poštev za oprostitev davka), ki je bil oproščen davka na dohodek, 70 %. V naslednjem davčnem letu (t. j. od 1. aprila 2002 do 31. marca 2003) je bila dejanska stopnja izvoznega prihodka, oproščenega davka na dohodek, 50 %. Ker polovica slednjega davčnega leta pade v OP tega postopka, menimo, da je primerno, da se izračun zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, izvede na podlagi povprečja obeh stopenj, ki sta se uporabljali v OP, t. j. 60 %. Zneski subvencij za družbe, ki so izkoristile to shemo, so bili ustrezno prilagojeni.

(131) Zahtevano je bilo tudi, da se dohodek DEPB odšteje od zneska obdavčljivega dohodka. Postavljena je bila trditev, da brez dohodka DEPB ni obdavčljivega dobička iz izvoza. Ta argument je brez osnove. Tudi če bi bilo to res, se ugodnosti DEPB dodeljujejo upravičenih podjetjem v obliki gotovinskih subvencij (neposreden prenos sredstev), oprostitev davka na dohodek pa se uporablja za izpad „predpisanega“ vladnega dohodka. Čeprav so ugodnosti DEPB očitno del celotnega dohodka družbe, pa prihajata ti dve subvenciji iz dveh ločenih shem indijske vlade. Ni naloga preiskovalnega organa, da poskuša rekonstruirati situacijo, ki bi nastala v odsotnosti nekaterih subvencij. Na vsak način je obdavčljivi dobiček podjetja iz izvoza ali iz vseh poslov rezultat primerjave med celotnim prihodkom in stroški, ki jih sestavljajo različni elementi, kar je posledica cele vrste trgovskih odločitev in tržnih sil. Nesmiselno bi bilo izbrati samo en element (npr. dohodek DEPB) in ga izločiti iz izračuna. Kot je razloženo zgoraj, je bila ugodnost torej izračunan za vse družbe na podlagi dejanske oprostitve davka na dohodek, ki je bila zahtevana v OP (od 1. aprila 2001 do 31. marca 2002).

(132) Šest družb je v OP izkoristilo ugodnosti po tej shemi. Pet družb je dobilo subvencijo v višini 0,32 % do 3,70 %, za šesto pa je bila ugotovljena subvencija zanemarljiva.

8. **Znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi**

(133) Znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi v skladu z določbami osnovne uredbe, izražen *ad valorem*, je za preiskovane proizvajalce izvoznike med 3,09 % in 10,44 %.

(134) V skladu s členom 15(3) osnovne uredbe, je stopnja subvencije za sodelujoče družbe, ki niso zajete v vzorcu, 7,67 %, in je izračunana na podlagi tehtanega povprečja zneska subvencij, določenega za družbe v vzorcu. Zaradi visoke ravni sodelovanja Indije (preko 90 %) je bila meja preostale stopnje subvencije za vse ostale družbe postavljena na raven, določeno za družbo z najvišjo posamezno stopnjo, to je 10,44 %.

Type of subsidy	DEPB	DFRC	EPCGS	EPZ/EOU	ITES	TOTAL
	Post-export					
Bombay Dyeing N. W. Exports Limited Nowrosjee Wadia & Sons Limited	4,95 %		0,38 %			5,33 %
Brijmohan Purusottamdas	5,93 %				0,32 %	6,25 %
Divya	3,47 %				2,95 %	6,42 %
Jindal Worldwide	1,45 %				1,65 %	3,09 %
Texcellence	1,88 %	3,08 %			3,70 %	8,65 %
Mahalaxmi Exports	7,02 %				2,29 %	9,31 %
Pasupati				8,59 %		8,59 %
Prakash Cotton Mills	8,44 %		2,00 %			10,44 %
Vigneshwara	4,46 %					4,46 %
Cooperating companies not in the sample						7,67 %
All others						10,44 %

(135) Za vzorčeno družbo Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd., je bilo ugotovljeno, da je uporabljala licence, ki sta jih dobili dve drugi povezani družbi: Nowrosjee Wadia & Sons Limited in N. W. Exports Limited. Preiskava je pokazala, da ti dve povezani družbi izvažata izdelke, ki jih proizvaja Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd. Za povezani družbi mora torej veljati stopnja subvencije, določena za Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd.

D. **INDUSTRIJA SKUPNOSTI**

(136) V Skupnosti zadevni izdelek proizvajajo:

— proizvajalci, v imenu katerih je bila vložena pritožba; vsi proizvajalci, ki so bili izbrani v vzorcu (vzorčeni proizvajalci Skupnosti) so tudi pritožniki,

— drugi proizvajalci Skupnosti, ki niso pritožniki in ki ne sodelujejo. Eden od proizvajalcev, ki je nasprotoval postopku, predstavlja manj kot 1 % proizvodnje Skupnosti.

(137) Komisija je preverila, ali lahko vse zgornje družbe šteje za proizvajalce Skupnosti v smislu člena 9(1) osnovne uredbe. Proizvodnja vseh zgornjih družb predstavlja proizvodnjo Skupnosti.

(138) Industrijo Skupnosti sestavlja 29 proizvajalcev Skupnosti, ki so sodelovali s Komisijo, med katerimi je tudi pet vzorčenih proizvajalcev Skupnosti. Ti proizvajalci predstavljajo 45 % proizvodnje Skupnosti bombažnega posteljnega perila. Zato predstavljajo industrijo Skupnosti v smislu členov 9(1) in 10(8) osnovne uredbe.

E. **ŠKODA**

1. **Uvodne pripombe**

(139) Ker je bilo za industrijo Skupnosti uporabljeno vzorčenje, je bila škoda po eni strani ugotovljena na podlagi podatkov, zbranih na ravni celotne industrije Skupnosti, o trendih glede proizvodnje, produktivnosti, prodaje, tržnega deleža, zaposlovanja in rasti. Na drugi strani pa so bili podatki, zbrani na ravni vzorčenih proizvajalcev Skupnosti, uporabljeni za preučitev trendov glede cen in donosnosti, denarnega toka, sposobnosti zbiranja kapitala in investicijskih sredstev, zalog, zmogljivosti, izkoriščenost zmogljivosti, donosa investicij in plač.

2. **Potrošnja v Skupnosti**

(140) Potrošnja v Skupnosti je opredeljena na podlagi obsega proizvodnje proizvajalcev Skupnosti po Eurocotonu, minus izvoz na podlagi podatkov Eurostat, plus uvoz iz Indije in drugih tretjih držav, tudi na podlagi podatkov Eurostat. Med 1999 in OP se je vidna potrošnja v Skupnosti enakomerno povečala od 173 651 ton na 199 881 ton, to je za 15 %.

3. **Uvoz iz zadevne države**

(a) *Obseg in tržni delež*

(141) Uvoz bombažnega posteljnega perila iz Indije v Skupnost se je po obsegu zmanjšal od 15 700 ton v letu 1999 na 14 300 ton v OP, t. j. za 9 % v obravnavanem obdobju. Po rahlem povečanju med 1999 in 2000 se je uvoz v letu 2001 zmanjšal. Ustrezni tržni delež se je zmanjšal od 9,1 % v letu 1999 na 7,2 % v OP.

(142) Čeprav je uvoz iz Indije v obravnavanem obdobju izgubljal tržni delež, pa je še vedno bistveno nad ravnijo, določeno v členu 10(11) osnovne uredbe. Pomen tega uvoza je očiten, če ga primerjamo s tržnim deležem industrije Skupnosti. Tržni delež uvoza s poreklom iz Indije znaša več kot tretjino tržnega deleža industrije Skupnosti. Poleg tega je treba tudi ugotoviti, da se je v prvih devetih mesecih leta 2003 obseg uvoza povečal za več kot 11 % letno.

(b) *Cene*

(143) Povprečne indijske cene so bile v letih 1999 in 2000 stabilne, pri okrog 5,65 EUR/kg. V letu 2001 so se povečale na okrog 5,80 EUR/kg in se potem v OP zmanjšale na okrog 5,50 EUR/kg, t. j. za 5 %.

(c) *Nelojalno nižanje cen*

(144) Za namen analize nelojalnega nižanja cen je bila narejena primerjava med ponderiranimi povprečnimi prodajnimi cenami za tip izdelka za nepovezane kupce na trgu Skupnosti in ustreznimi ponderiranimi povprečnimi izvoznimi cenami zadevnega izvoza. Primerjava je bila izvedena po odbitku rabatov in popustov. Cene industrije Skupnosti so bile usklajene na podlagi cene franko tovarna. Cene zadevnega uvoza so bile določene na podlagi cif z ustrezno prilagoditvijo za carinske dajatve in stroške po uvozu.

(145) Primerjava je pokazala, da so bili v OP zadevni izdelki s poreklom iz Indije prodajani v Skupnosti po cenah, ki so nelojalno zniževale cene industrije Skupnosti, izraženo v odstotkih, za 26 do 77 %. V več kot 75 % primerov je bila stopnja nelojalnega nižanja cen med 60 do 70 %.

4. **Položaj industrije Skupnosti**

(146) Preverjeno je bilo, ali je industrija Skupnosti še vedno okreva od učinkov preteklega subvencioniranja ali dampinga, vendar za to ni bilo dokazov.

(147) Postavljena je bila trditev, da industrija Skupnosti ni utrpela znatne škode, ker je bila zaščitene s sistemom kvot. Res je, da je v OP veljal sistem kvot. Po mednarodnem pravu imajo kvote pravno podlago v Sporazumu o tekstilnih izdelkih in oblačilih WTO. Postopno bodo ukinjene do 31. decembra 2004. Poudariti je treba, da v OP te kvote niso bile v celoti uporabljane. Količine, ki jih je mogoče uvoziti v okviru kvot predstavljajo pomemben delež trga Skupnosti. Dejansko, na podlagi vrednosti potrošnje v OP, kvota za leto 2002 za Indijo ustreza tržnemu deležu okrog 12 %. Upoštevati je treba tudi, da je določitev ravni teh tekstilnih kvot rezultat neposrednih pogajanj, ki so izven analitičnega okvira osnovne uredbe. Čeprav ni mogoče izključiti možnosti, da kvote vplivajo na stanje industrije Skupnosti, pa sam obstoj kvot ne preprečuje, da bi industrija Skupnosti utrpela škodo. Analiza številk v tem primeru kaže, da je industrija Skupnosti utrpela znatno škodo v OP kljub obstoju kvot. Dejansko se je stanje v Skupnosti poslabšalo kljub temu, da indijski izvozniki niso v celoti izkoristili dodeljenih kvot v OP. Ta trditev se torej zavrne.

(a) *Podatki, ki se nanašajo na celotno industrijo Skupnosti*

Proizvodnja, zaposlovanje in produktivnost

(148) Obseg proizvodnje industrije Skupnosti se je med 1999 in OP nekoliko povečal, od 37 700 ton na 39 500 ton, t. j. za 5 %.

(149) Zaposlovanje je bilo stabilno, okrog 5 500 zaposlenih. Torej se je produktivnost v obravnavanem obdobju povečala od 6,8 ton/zaposlenega v 1999 na 7,2 tone/zaposlenega v OP, t. j. za 6 %.

Obseg prodaje in tržni delež

(150) V obravnavanem obdobju se je obseg prodaje industrije Skupnosti povečal za 4 %, od 36 200 ton v letu 1999 na 37 800 ton v OP. V letu 2001 se je povečal na 38 300 ton, vendar se je v OP zmanjšal. Prihodek, ustvarjen s to prodajo se je povečal od 410 milijonov EUR v letu 1999 na 441 milijone EUR v letu 2001, in se zmanjšal za 5 odstotnih točk na 420 milijonov EUR v OP.

(151) Čeprav se je potrošnja na trgu Skupnosti povečala za 15 % v istem obdobju, pa je tržni delež industrije Skupnosti padel od 20,8 % na 18,9 % v času preiskave. Tržni delež je bil okrog 20 % med 1999 in 2001 in se je zmanjšal za 1,5 odstotne točke med 2001 in OP.

Rast

(152) Potrošnja v Skupnosti se je med 1999 in OP povečala za 15 %, obseg prodaje industrije Skupnosti pa se je povečal samo za 4 %. Po drugi strani pa se je obseg celotnega uvoza povečal za 35 % v tem obdobju, od tega je bilo povečanje največje med 2001 in OP, od 120 000 ton na 139 000 ton. Medtem ko se je tržni delež vsega uvoza povečal za 10 %, je tržni delež industrije Skupnosti padel z 20,8 % na 18,9 %. To pomeni, da industrija Skupnosti ni mogla ustrezno sodelovati pri rasti trga med 1999 in OP.

(a) *Podatki, ki se nanašajo na vzorčene proizvajalce Skupnosti*

Zaloge, zmogljivosti in izkoriščanje zmogljivosti

(153) Zaloge zelo nihajo, ker je večina proizvodnje narejena po naročilu, kar zmanjšuje možnosti za proizvodnjo izključno na zalogo. Pri vzorčenih proizvajalcih Skupnosti je bilo sicer opaženo povečanje zalog, vendar je prevladalo mnenje, da v tem primeru zaloge niso relevanten pokazatelj škode zaradi velikega nihanja obsega zalog, značilnega za to industrijo.

(154) Pri skoraj vseh vzorčenih proizvajalcih Skupnosti je bilo težko ugotoviti proizvodno zmogljivost, ker je proizvodni proces enakega izdelka individualiziran, in zahteva različne kombinacije uporabe strojev. Zato ni mogoče splošno sklepati iz zmogljivosti posameznih strojev na zmogljivosti za podoben izdelek. Poleg tega pri nekaterih vzorčenih proizvajalcih Skupnosti del proizvodnega procesa izvajajo podizvajalci.

(155) Vendar je bil za tiste izdelke, ki gredo skozi postopek tiskanja, oddelek tiskanja upoštevan kot dejavnik za določitev zmogljivosti za tiskano posteljno perilo pri vseh vzorčenih proizvajalcih Skupnosti. Ugotovljeno je bilo, da se je izkoriščanje zmogljivosti oddelka za tiskanje neprekinjeno zmanjševalo z 90 na 82 %.

(156) Postavljena je bila trditev, da razvoj proizvodne zmogljivosti in izkoriščanje zmogljivosti ne more veljati kot dokaz za ugotavljanje škode. Enako kot pri prejšnjih preiskavah o podobnem izdelku je bilo ugotovljeno, da ni mogoče narediti splošnega zaključka o zmogljivosti posameznih strojev. Vendar pa je bila zmogljivost tiskanja eden od indikatorjev, sicer omejen na del podobnega izdelka, ki je kazal na to, da je bila povzročena škoda.

Cene

(157) Povprečne cene na kg pri vzorčenih proizvajalcih so se v obravnavanem obdobju zvišale s 13,3 EUR na 14,2 EUR. To je treba obravnavati ob upoštevanju dejstva, da ta povprečna cena zajema izdelke visoke vrednosti in nizke vrednosti, in je bila industrija Skupnosti primorana povečati prodajo izdelkov z višjo vrednostjo, ker jim je prodajo na trgu široke potrošnje prevzel uvoz iz držav z nizkimi cenami. Po drugi strani so se povprečne cene na kg pri celotni industriji Skupnosti nekoliko povečale z 11,3 EUR v letu 1999 na 11,5 EUR v letu 2001in spet padle na 11,1 EUR v OP.

(158) Postavljena je bila trditev, da razvoj cen ne more veljati kot dokaz za ugotavljanje škode. Ta trditev je temeljila samo na dejstvu, da so se prodajne cene vzorčenih družb nekoliko zvišale, za kar pa je dana razlaga v uvodni izjavi 157. Poleg tega je razvoj cen samo eden od dejavnikov, ki jih je treba preučiti. Poleg tega je celotna cena na enoto tudi rasla, ko se je industrija Skupnosti vedno bolj obračala k proizvodnji izdelkov z visoko dodano vrednostjo, kar je zahtevalo višjo ceno. Povečanje povprečne cene torej ni nujno dokaz, da je bila povzročena škoda. Ta trditev se torej zavrne.

Naložbe in sposobnost pridobivanja kapitala

(159) Med 1999 in 2001 so se naložbe pomembno zmanjšale s 7 milijonov na 2,5 milijonov EUR. Med 2001 in OP so naložbe ostale nespremenjene in so v OP predstavljale samo 41 % naložb v letu 1999.

(160) Industrija Skupnosti ni trdila, in tudi ni bilo nobenih indikacij, da bi imela težave pri pridobivanju kapitala za svojo dejavnost.

Donosnost, donos naložb in denarni tok

(161) V obravnavanem obdobju se je donosnost vzorčene industrije Skupnosti pomembno zmanjšala s 7,7 %, v letu 1999 na 4,4 % v OP, t. j. za 42 %. Trend donosa naložb je bil enak, padel je z 19,5 % v letu 1999 na 5,9 % v OP, kar je zmanjšanje za 44 %.

(162) Postavljena je bila trditev, da povprečna donosnost preko 5 % v obravnavanem obdobju ne more veljati kot dokaz za ugotavljanje škode. Škodo je treba ugotoviti predvsem glede na OP. Med OP je bila donosnost samo 4,4 %. Poleg tega je donosnost dosegla 7,7 % v letu 1999, ko industrija Skupnosti ni trpela zaradi konkurenčnosti subvencioniranega uvoza, in se nato zmanjšala za 43 % v obravnavanem obdobju, t. j. v obravnavanem obdobju je prišlo do pomembnega zmanjšanja zaradi hude konkurence subvencioniranega uvoza. Posledično je bila donosnost v OP manjša od donosnosti, ki bi bila lahko dosežena, če ne bi bilo subvencioniranega uvoza, t. j. 6,5 %.

(163) Postavljena je bila trditev, da zmanjšanja donosnosti pri vzorčenih družbah ni mogoče pripisati subvencioniranemu uvozu, ampak povečanju stroškov dela in zmanjšanju naložb. Povprečni stroški dela v vzorcu so se povečali za 4,2 % v obravnavanem obdobju, torej to ne pojasni zmanjšanja donosnosti. Poleg tega zmanjšanje naložb ne povzroči nujno tudi zmanjšanja donosnosti. Ta trditev se torej zavrne.

(164) Postavljena je bila trditev, da je zmanjšanje donosa naložbe le odraz zmanjšanja naložb. Vendar pa je donos iz naložb opredeljen kot dobiček v odnosu na vrednost celotnih sredstev. Zato bi zmanjšanje naložb prispevalo k zmanjšanju vrednosti celotnih sredstev in s tem povečanju donosa iz naložb. Ta trditev se torej zavrne.

(165) Denarni tok, ustvarjen s podobnim izdelkom, se je pomembno zmanjšal s 16,8 milijona EUR v letu 1999 na 11,3 milijona EUR v OP. Največje zmanjšanje je bilo v letu 2000, za 27 %. Med letom 2000 in OP se je denarni tok zmanjšal za nadaljnjih 5 %.

(166) Postavljena je bila trditev, da je Komisija obravnavala denarni tok kot nepomemben pokazatelj. V tej zvezi je dejansko treba ugotoviti, da na denarni tok vpliva nihanje zalog in je zato manj pomemben indikator. Vendar pa je treba ugotoviti, da je negativni razvoj denarnega toka v obravnavanem obdobju usklajen z drugimi pokazatelji in potrjuje negativni razvoj industrije Skupnosti, zato ga ni mogoče označiti za nepomembnega.

Plače

(167) Strošek dela se je v obravnavanem obdobju povečal za 3,3 %, s 35,2 milijona EUR v letu 1999 na 36,3 milijone EUR v OP. Ker je število zaposlenih ostalo v glavnem nespremenjeno, so se tudi povečali povprečni stroški dela, z 29 100 EUR na 30 300 EUR. To povečanje je nominalno povečanje in je precej pod povečanjem maloprodajnih cen, ki so se v obravnavanem obdobju povečale za 7,8 %.

(168) Postavljena je bila trditev, da povečanje plač ne kaže na škodo. V tej zvezi je treba ugotoviti, da so se povprečni stroški dela vzorčenih družb nominalno povečali samo za 4,2 % v vsem obravnavanem obdobju, kar ob upoštevanju povečanja maloprodajnih cen pomeni realno zmanjšanje za okrog 3,6 %.

Velikost zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi

(169) Ob upoštevanju obsega in cene subvencioniranega uvoza, vpliva dejanske stopnje subvencije, ki je tudi precejšen, ni mogoče imeti za zanemarljivega.

Relevantnost indikatorjev

(170) Postavljena je bila trditev, da so proizvodnja, produktivnost in obseg prodaje naraščali in da je zaposlovanje ostalo nespremenjeno, kar ne potrjuje nastanka škode. Rečeno je bilo tudi, da analiza zalog in zmožnosti pridobivanja kapitala ne potrjujeta nastanka škode, in da zato tega dejavnika nima pomena obravnavati. Naj spomnimo, da je bilo treba nastanek škode ugotoviti na podlagi preučitve številnih dejavnikov in da je, v skladu s členom 8(5) osnovne uredbe, lahko katerikoli teh dejavnikov, ali tudi več dejavnikov, odločilen. Ta argument ne prepriča, saj noben pokazatelj ni relevanten sam zase, in drugi pokazatelji kažejo negativen trend. Ta trditev se torej zavrne.

5. **Sklepna ugotovitev o škodi**

(171) Analiza zgornjih dejavnikov kaže, da se je stanje industrije Skupnosti med 1999 in OP poslabšalo. Donosnost se je v obravnavanem obdobju pomembno zmanjšala in tržni delež industrije Skupnosti se je v obravnavanem obdobju zmanjšal za 9,1 %. Vrsta drugih pokazateljev škode, kot so izkoriščenost zmogljivosti, denarni tok, donos naložb in naložbe, se je prav tako razvijalo negativno. Pri vzorčenih proizvajalcih Skupnosti so se naložbe pomembno zmanjšale in tudi donos iz naložb se je precej zmanjšal. Zaposlovanje je bilo v glavnem stabilno. Nekateri pokazatelji so pokazali pozitiven trend. V obravnavanem obdobju sta se prihodek in obseg prodaje industrije Skupnosti nekoliko povečala. Produktivnost in plače so se rahlo povečali. Povprečne prodajne cene vzorčenih proizvajalcev so se v obravnavanem obdobju dvigale, kar pa je delno posledica premika k prodaji izdelkov z večjo vrednostjo. Treba je ugotoviti, da se je v istem obdobju potrošnja v Skupnosti povečala za 15 %, medtem ko je tržni delež industrije Skupnosti padel za 9,1 %. Poleg tega so se povprečne prodajne cene industrije Skupnosti v obravnavanem obdobju zmanjšale.

(172) Ob upoštevanju zgoraj navedenega se ugotovi, da je industrija Skupnosti utrpela znatno škodo v smislu člena 8 osnovne uredbe.

F. **VZROČNA ZVEZA**

1. **Uvod**

(173) V skladu s členom 8(6) osnovne uredbe je Komisija preučila, ali je subvencionirani uvoz iz Indije povzročil industriji Skupnosti znatno škodo. Preučeni so bili tudi drugi znani dejavniki poleg subvencioniranega uvoza, ki bi lahko istočasno škodili industriji Skupnosti, da bi se možna škoda, ki bi jo le-ti povzročili, ne pripisala subvencioniranemu uvozu.

2. **Učinek subvencioniranega uvoza**

(174) Uvoz bombažnega posteljnega perila iz Indije v Skupnost se je po obsegu zmanjšal s 15 700 ton v letu 1999 na 14 300 ton v OP, t. j. za 9 % v obravnavanem obdobju. Po rahlem povečanju med 1999 in 2000 se je uvoz v letu 2001 zmanjšal in ostal nespremenjen. Ustrezni tržni delež se je zmanjšal z 9,1 % v letu 1999 na 7,2 % v OP, kar je precej.

(175) Povprečne indijske cene so se v obravnavanem obdobju rahlo znižale. Med 1999 in 200 so bile stabilne pri okrog 5,65 EUR/kg. V letu 2001 so se povečale na okrog 5,80 EUR/kg in se potem v OP zmanjšale na okrog 5,50 EUR/kg, to. j. za 5 %.

(176) Pri preučitvi učinka subvencioniranega uvoza je bilo ugotovljeno, da je cena glavni element konkurence. Dejansko so kupci tisti, ki določajo kakovost in dizajn izdelka, ki ga nameravajo naročiti. Analiza postopka prodaje-nakupa v tem primeru pokaže, da uvozniki in trgovci, preden oddajo naročilo izvozniku proizvajalcu v Indiji, specificirajo značilnosti izdelka (dizajn, barvo, kakovost, velikost itd.) za dobavo, in tako primerjajo ponudbe različnih proizvajalcev predvsem na podlagi cene, saj so vsi ostali elementi vnaprej določeni v pozivu za zbiranje ponudb, ali pa jih določi sam uvoznik v primerjavi s podobnim blagom (n.pr. strategija blagovne znamke). V zvezi s cenami je bilo ugotovljeno, da so cene subvencioniranega uvoza bistveno nižje od cen industrije Skupnosti in tudi nižje od cen drugih izvoznikov iz tretjih držav, in da so se med OP celo zniževale. Poleg tega je bili tudi ugotovljeno, da se je morala industrija Skupnosti večinoma umakniti iz delov trga z nižjimi cenami, kjer je uvoz iz Indije močan, kar tudi poudarja vzročno zvezo med subvencioniranim uvozom iz Indije in škodo, ki jo je imela industrija Skupnosti.

(177) Postavljena je bila trditev, da se je uvoz iz Indije absolutno in relativno zmanjšal v situaciji brez dajatev, in da je predstavljal relativno majhen tržni delež in da zaradi tega ni povzročil škode.

(178) Uvoz iz Indije se je dejansko zmanjšal. Vendar pa več dejavnikov igra vlogo pri vzročni zvezi: prvič, med OP so se za ta uvoz pobirale carinske dajatve 10,2 % (do decembra 2001) in 9,6 % (od januarja 2002), medtem ko je bil uvoz iz Pakistana, ki je največji dobavitelj, dajatev prost od januarja 2002. Drugič, glede velikosti tržnega deleža se ne pojavlja vprašanje, ali je delež relativno majhen ali ne, ampak, ali je dovolj velik, da lahko povzroči znatno škodo. V tej zvezi je treba ugotoviti, da je bil uvoz znaten in po nizkih in subvencioniranih cenah, ki so nelojalno nižale cene industrije Skupnosti. Poleg tega je bila tudi ugotovljena časovna usklajenost med tem uvozom in škodo, ki jo je imela industrija Skupnosti. Vsi ti elementi so imeli pomembno vlogo pri oblikovanju sklepa za to poglavja, t. j., da je uvoz povzročil znatno škodo.

(179) Ob upoštevanju uvoza iz Indije na trg Skupnosti, tako glede obsega kot cen, je imel ta uvoz velik vpliv na zmanjševanje obsega prodaje in cen industrije Skupnosti. Majhen obseg prodaje industrije Skupnosti v cenovno nizkih tržnih segmentih ni mogel biti kompenziran s prodajo izdelkov z visoko vrednostjo, kar je imelo za posledico precejšnje zmanjšanje tržnega deleža, naložb, donosnosti in donosa iz naložb industrije Skupnosti.

(180) Tržni delež indijskih uvoznikov med OP je precejšen in precej nad *de minimis* ravnijo. Zmerno zmanjšanje obsega je bilo premajhno, da bi pomenilo degradiranje indijskih izvoznikov na status obrobnih izvoznikov, ki so na meji, da izginejo s trga Skupnosti. Ugotovljeno je torej, da je subvencionirani uvoz iz Indije povzročil znatno škodo industriji Skupnosti. Za ponazoritev naj se dodatno pripomni, da se je uvoz iz Indije ponovno povečal za več kot 8 % v prvih šestih mesecih leta 2003 v primerjavi s prvim polletjem 2002, kar kaže na to, da je bil padajoči trend samo začasen.

(181) Postavljena je bila trditev, da je bila povprečna subvencija 8 % in povprečno nelojalno znižanje veliko večje, ker so se cene vzorčenih proizvajalcev povečale.

(182) V tej zvezi naj spomnimo, da izvozne cene v mnogih primerih niso zajemale stroškov za dizajn in trženje posteljnega perila, ker je te storitve nudil uvoznik v Skupnosti. Teh stroškov ni mogoče razumno oceniti za celoten podoben izdelek, toda upoštevanje takšnih stroškov bi pokazal manjšo stopnjo nelojalnega nižanje cen. Poleg tega se cene Skupnosti v nekaterih primerih nanašajo na blago z blagovno znamko, ki zahteva višjo ceno. Poleg tega člen 8(6) osnovne uredbe določa, da mora preiskava pokazati, da je obseg in/ali raven cen subvencioniranega uvoza odgovoren za učinek na industrijo Skupnosti. Torej v tem okviru končno ni najbolj pomembno nelojalno nižanje, ampak raven cen uvoženega blaga. Torej ni mogoče sklepati, da subvencionirani uvoz iz Indije ne povzroča znatne škode.

3. **Učinek drugih dejavnikov**

(a) *Domnevni dampinški uvoz s poreklom iz Pakistana*

(183) Pakistan je stalno povečeval svoj tržni delež z 20,8 % v letu 1999 na 24,7 % v OP, s 36 000 ton v letu 1999 na 49 400 ton v OP. Upoštevaje dejstvo, da so povprečne pakistanske izvozne cene v enakem razredu kot indijske, je treba predpostaviti, da je tudi izvoz iz Pakistana povzročil znatno škodo industriji Skupnosti. V tej zvezi je primerno povedati, da je bila vzporedno s to preiskavo začeta protidampinška preiskava proti podobnemu izdelku s poreklom iz Pakistana, ki poteka in temelji na trditvi, da je pakistanski izvoz povečal svoj tržni delež v Skupnosti z dampingom zadevnega izdelka in je tako povzročil škodo industriji Skupnosti. Če bo preiskava to potrdila, bodo sprejeti ustrezni ukrepi.

(184) Ugotovljeno je torej, da je uvoz s poreklom iz Pakistana verjetno prispeval k znatni škodi, ki jo je utrpela industrija Skupnosti. Vendar pa to, da je pakistanski uvoz tudi lahko povzročil škodo, ne zanika dejstva, da je uvoz iz Indije sam po sebi povzročil znatno škodo.

(b) *Uvoz iz tretjih držav, razen Indije in Pakistana*

(185) Uvoz iz tretjih držav, razen Indije in Pakistana, se je povečal z 51 400 ton v letu 1999 na 75 300 ton v OP. Tržni delež se je povečal z 29,6 % v letu 1999 na 37,7 %. Največji delež uvoza iz teh držav je bil po poreklu iz Turčije. Zaradi podjetniških povezav med turškimi družbami in družbami Skupnosti obstaja tržna integracija v obliki medpodjetniškega trgovanja med turškimi izvozniki proizvajalci in tržnimi udeleženci Skupnosti, kar navaja na sklep, da odločitev za uvoz iz te države ni izključno povezana s ceno. To potrjujejo povprečne cene zadevnega izdelka s poreklom iz Turčije v OP, ki so bile za skoraj 45 % višje od indijskih cen in za 34 % višje od pakistanskih. Ni torej verjetno, da bi uvoz s poreklom iz Turčije vplival na vzročno zvezo med uvozom iz Indije in škodo, povzročeno industriji Skupnosti.

(186) Tržni deleži posameznih ostalih držav so precej nižji in ne presegajo 3,9 %, in je zato malo verjetno, da bi uvozu iz teh držav lahko pripisali kakšno koli znatno škodo.

(187) Povprečna cena uvoza s poreklom iz držav, razen Indije in Pakistana, se je povečal z 7,18 EUR/kg v letu 1999 na 7,47 EUR/kg v letu 2001 in se je nekoliko zmanjšal na 7,40 EUR/kg v OP. Kljub temu pa so bile v OP te cene okrog 34 % višje od cen uvoza iz Indije. Uvoz iz tretjih držav torej ni izvajal cenovnega pritiska na industrijo Skupnosti v enaki meri kot uvoz iz Indije. Tudi tržni delež vsake posamezen države iz te skupine je bil manjši od 4 %. Ugotovljeno je torej, da uvoz iz tretjih držav ni prekinil vzročne zveze med subvencioniranim uvozom iz Indije in škodo, povzročeno industriji Skupnosti.

(c) *Zmanjšanje povpraševanja*

(188) Postavljena je bila trditev, da se je zmanjšal obseg povpraševanja po posteljnem perilu, ki ga proizvaja industrija Skupnosti, ker se to prodaja na zgornjem segmentu trga, kjer je obseg prodaje manjši. Vendar pa, kot je bilo že povedano, se celotna potrošnja posteljnega perila v EU ni zmanjšala, ampak se je v obravnavanem obdobju celo povečala. Večina proizvajalcev Skupnosti ima za različne segmente trga različne linije izdelkov. Blagovne znamke za zgornji segment trga ustvarjajo visoke marže, se pa prodajajo v zelo majhnih količinah. Da bi se maksimiziralo izkoriščenost zmogljivosti in pokrilo fiksne proizvodne stroške, potrebuje industrija Skupnosti prodajo v velikem obsegu tudi na spodnjem segmentu trga. Nič ne kaže, da se je povpraševanje na tem segmentu trga zmanjšalo. Po drugi strani pa ta segment vedno bolj prevzema uvoženo blago po nizkih cenah, ki povzroča škodo industriji Skupnosti. Upoštevaje celotno povečanje potrošnje, ki ni omejeno na en sam segment trga, stanje povpraševanja v Skupnosti ne more biti dejavnik, ki bi prekinil vzročno zvezo med subvencioniranim uvozom iz Indije in škodo, povzročeno industriji Skupnosti.

(d) *Uvoz industrije Skupnosti*

(189) Postavljena je bila trditev, da je industrija Skupnosti uvažala bombažno posteljno perilo iz Indije in tako prispevala k utrpeli škodi. Vendar pa je samo eden od vzorčenih proizvajalcev Skupnosti uvažal posteljno perilo iz Indije v OP in prodaja tega uvoženega blaga je bila le majhen del celotnega prihodka od prodaje tega proizvajalca (okrog 10 %). Torej, uvoz industrije Skupnosti zadevnega izdelka iz Indije ne more biti dejavnik, ki bi prekinil vzročno zvezo med subvencioniranim uvozom iz Indije in znatno škodo, povzročeno celotni industriji Skupnosti.

(e) *Izvozni rezultati industrije Skupnosti*

(190) Izvoz vzorčenih proizvajalcev Skupnosti je predstavljal samo okrog 0,5 % njihove celotne prodaje. Glede na zanemarljiv delež izvoza v celotni dejavnosti ta dejavnik ni mogel pripomoči k utrpeli škodi.

(f) *Produktivnost industrije Skupnosti*

(191) Povečanje produktivnosti je bilo obravnavano v delu te uredbe, ki govori o škodi. Ker se je produktivnost povečala s 6,8 ton/zaposlenega v letu 1999 na 7,2 tone/zaposlenega v OP, t. j. za okrog 6 %, ta dejavnik ni mogel prispevati k utrpeli škodi.

4. **SKLEPNA UGOTOVITEV**

(192) Subvencioniran uvoz iz Indije je imel v OP tržni delež 7,2 %, kar je veliko, in je bil izvajan po nizkih in padajočih cenah v obdobju, ko je industrija Skupnosti trpela škodo v obliki zmanjševanja tržnih deležev, izkoriščanja zmogljivosti, naložb, donosnosti, donosa iz naložb in denarnega toka.

(193) Uvoz iz Pakistana je verjetno tudi povzročil škodo industriji Skupnosti. Vendar to ne pomeni, da je škoda, povzročena z uvozom iz Indije, postala nepomembna. Ostali možni vzroki za škodo, t. j. uvoz iz držav razen Indije in Pakistana, stanje povpraševanja, uvoz industrije Skupnosti ter izvoz in produktivnost so bili analizirani, vendar je bilo ugotovljeno, da ne prekinjajo vzročne zveze med subvencioniranim uvozom iz Indije in škodo, povzročeno industriji Skupnosti. Velik obseg in agresivno nizke cene indijskega izvoza, obravnavana individualno, sta neodvisen vzrok za znatno škodo, povzročeno industriji Skupnosti. Torej ni noben drug potencialen vzrok za škodo takšen, da bi spremenil dejstvo, da obstaja dejanska in materialna vzročna zveza med subvencioniranim uvozom in znatno škodo.

(194) Na podlagi zgornje analize, ki je ustrezno razmejila in ločila učinke vseh znanih dejavnikov na stanje industrije Skupnosti od škodljivih učinkov subvencioniranega uvoza, je ugotovljeno, da je uvoz iz Indije povzročil znatno škodo industriji Skupnosti v smislu člena 8(6) osnovne uredbe.

G. INTERES SKUPNOSTI

1. Splošne pripombe

(195) Preverjeno je bilo, ali kljub sklepu o škodljivemu subvencioniranju obstajajo nujni razlogi, ki bi navedli na sklep, da sprejem ukrepov v tem primeru ni v interesu Skupnosti. V ta namen in v skladu s členom 31(1) osnovne uredbe je bil upoštevan učinek možnih ukrepov na vse vpletene strani v tem postopku ter posledice, če ukrepi ne bi bili sprejeti.

2. Industrija Skupnosti

(196) Industrija Skupnosti je utrpela znatno škodo. To je vitalna industrija, ki je sposobna tekmovati v poštenih tržnih pogojih. Industrija Skupnosti je utrpela škodo, ker ni mogla konkurirati poceni subvencioniranemu uvozu. Pritisk subvencioniranega uvoza je tudi prisilil številne proizvajalce Skupnosti, da so prenehali proizvajati bombažno posteljno perilo.

(197) Velja, da bo uvedba ukrepov ponovno vzpostavila pošteno konkurenco na trgu. Tako bi industrija Skupnosti lahko povečala obseg in cene svoje prodaje, s tem ustvarila potrebni dobiček, da se opraviči nadaljnje naložbe v njene proizvodne obrate.

(198) Če ukrepi ne bi bili sprejeti, bi se stanje industrije Skupnosti še poslabševalo. Industrija ne bi mogla investirati v novo proizvodnjo in učinkovito konkurirati uvozu iz tretjih držav. Nekatere družbe bi morale prenehati poslovati in odpuščati zaposlene.

(199) Sprejme se torej zaključek, da je uvedba izravnalnih ukrepov v interesu industrije Skupnosti.

3. Uvozniki in porabniki

(200) Uvoznikom in porabnikom, navedenim v pritožbi, ter vsem znanim združenjem so bili poslani vprašalniki. Komisija je prejela samo en odgovor na vprašalnik od nepovezanega uvoznika zadevnega izdelka v Skupnost.

(201) Prodaja zadevnega izdelka s poreklom iz Indije predstavlja manj kot 20 % celotnega prihodka te družbe. Celotna donosnost družbe je okrog 10 %. Ker je bilo na razpolago malo podatkov, ni bilo mogoče analizirati verjetnega učinka predlaganih ukrepov na uvoznike in porabnike kot celoto. Vendar pa ob upoštevanju dejstva, da so predvidene samo zmerne dajatve in da vrste držav ne zadevajo niti protidampinške niti izravnalne dajatve, lahko štejemo, da bo učinek izravnalnih dajatev majhen.

(202) Komisija ni prejela odgovorov na vprašalnik od porabnikov, vendar pa sta v svojih vlogah Ikea in Združenje za zunanjo trgovino načela nekaj vprašanj.

(203) Postavljena je bila trditev, da industrija Skupnosti ni sposobna zadovoljiti vsega povpraševanja po posteljnem perilu v Skupnosti. Spomnimo, da namen ukrepov ni preprečiti uvoza v Skupnost, ampak zagotoviti, da se ne izvaja po škodljivih subvencioniranih cenah. Uvoz z različnim poreklom bo še naprej zadovoljeval pomemben del povpraševanja v Skupnosti. Ker so predvidene samo zmerne izravnalne dajatve in ker cele vrste držav ne zadevajo niti protidampinške niti izravnalne dajatve, ni pričakovati premajhne ponudbe.

(204) Rečeno je bilo, da je nujen poceni uvoz posteljnega perila za končnega porabnika ter za „institucionalne“ porabnike, kot so hoteli, bolnice itd., ker proizvajalci Skupnosti ne proizvajajo izdelkov cenejšega asortimana. Preiskava je pokazala, da pet vzorčenih proizvajalcev Skupnosti še vedno proizvaja te izdelke. Ni tehničnih razlogov, da proizvodnja teh izdelkov v Skupnosti ne bi mogla biti povečana. Poleg tega so predvidene samo zmerne izravnalne dajatve in cele vrste držav ne zadevajo niti protidampinške niti izravnalne dajatve, kar pomeni, da bodo še vedno na voljo alternativni viri dobav.

4. **Sklepna ugotovitev o interesu Skupnosti**

(205) Na podlagi zgoraj navedenega je ugotovljeno, da ni nujnih razlogov, utemeljenih z interesom Skupnosti, da v tem primeru ne bi smele biti uvedene izravnalne dajatve.

H. **IZRAVNALNI UKREPI**

1. **Raven odprave škode**

(206) Da se prepreči nadaljnja škoda zaradi subvencioniranega uvoza je primerno, da se uvedejo izravnalni ukrepi.

(207) Za določitev ravni teh dajatev so bile upoštevane stopnje subvencije, zajete v znesku dajatve, potrebne za odpravo škode, ki jo je utrpela industrija Skupnosti.

(208) Ob upoštevanju povprečne ravni donosnosti industrije Skupnosti v letih 1999 in 2000 je bilo ugotovljeno, da profitna marža 6,5 % od prihodka od prodaje lahko velja kot ustrezen minimum, ki bi ga lahko industrija Skupnosti pričakovala, če ne bi bilo škodljivega subvencioniranja. Potrebni dvig cene je bil potem izračunan na podlagi primerjave med ponderirano povprečno uvozno ceno, kot je bila določena za izračun nelojalnega nižanja cen, in neškodljivo ceno izdelkov, ki jih prodaja industrija Skupnosti na trgu Skupnosti. Neškodljiva cena je bila določena s prilagoditvijo prodajne cene industrije Skupnosti z dejansko izgubo/dobičkom v OP in prištetjem zgoraj navedene profitne marže. Razlika, dobljena s to primerjavo, je bila izražena v odstotku celotne cif uvozne vrednosti.

2. **Dokončni ukrepi**

(209) Ker je raven odprave škode višja od določenih stopenj izravnave, naj dokončni ukrepi temeljijo na slednjih. Zaradi visoke ravni sodelovanja Indije (preko 90 %) je bila stopnja preostale subvencije za vse ostale družbe postavljena na raven, določeno za družbo z najvišjo posamezno stopnjo, to je 10,4 %.

(210) Ugotovljeno je bilo, da sta Texcellence Overseas in Jindal worldwide, dve družbi iz vzorca, povezani družbi. Preiskava je pokazala, da imata ti dve družbi skupne delničarje. Ti dve družbi veljata za en subjekt za namen pobiranja dajatev, in se torej zanju določi enaka izravnalna dajatev. Za zagotovitev ustreznega ponderiranja so bile uporabljene izvozne količine zadevnega izdelka obeh družb v Skupnost v OP. Ponderirana povprečna izravnalna dajatev za ti dve družbi je 7,8 %.

(211) Zato velja naslednja dajatev:

Družba	Stopnja dajatve
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co., Mumbai, N. W. Exports Limited, Mumbai Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	5,3 %
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai	6,2 %
Divya Textiles, Mumbai	6,4 %
Texcellence Overseas, Mumbai, Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad	7,8 %
Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	9,3 %
Pasupati Fabrics, New Delhi	8,5 %
Prakash Cotton Mills Pvt. Ltd, Mumbai	10,4 %
Vigneshwara Exports Ltd, Mumbai	4,4 %
Cooperating companies not in the sample	7,6 %
All other companies	10,4 %

(212) Stopnje izravnalnih dajatev iz te uredbe za posamezne družbe so bile določene na podlagi izsledkov te preiskave. Torej odražajo stanje, kakršno je bilo za te družbe med preiskavo. Te stopnje dajatev (za razliko od vsedržavne dajatve, ki se uporablja za „vse druge družbe“) se torej uporabljajo izključno za uvoz izdelkov s poreklom iz zadevne države in ki so ga proizvedle navedene družbe oziroma posamezni pravni subjekti. Uvoženo blago, ki ga je proizvedla družba, ki v operativnem delu te uredbe ni posebej navedena z imenom in naslovom, ter subjekti, ki so povezani s posebej navedenimi družbami, ne more izkoristiti teh stopenj in zanj velja stopnja dajatev, ki se uporablja za „vse druge države“.

(213) Vse zahtevke za uporabo teh stopenj izravnalnih dajatev za posamezne družbe (npr. po spremembi naziva subjekta ali po ustanovitvi novih proizvodnih ali prodajnih subjektov) se nemudoma naslovi na Komisijo, skupaj z vsemi relevantnimi podatki, zlasti glede spremembe proizvodne dejavnosti družbe, prodaje doma ali na tujem, ki je povezana npr. s to spremembo naziva ali spremembo proizvodnih ali prodajnih subjektov. Če je primerno, bo uredba ustrezno spremenjena z osvežitvijo seznama družb, ki so jim odobrene individualne stopnje dajatev, ter družb, ki so naštete v Prilogi k operativnemu delu te uredbe.

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Uvede se dokončna izravnalna dajatev pri uvozu posteljnega perila iz bombažnih vlaken, čistih ali mešanih z umetnimi vlakni ali lanom (lan ni prevladujoče vlakno), beljenega, barvanega ali tiskanega s poreklom iz Indije, uvrščenega pod oznake KN ex 6302 21 00 (oznake TARIC 6302 21 00 81 in 6302 21 00 89), ex 6302 22 90 (oznaka TARIC 6302 22 90 19), ex 6302 31 10 (oznaka TARIC 6302 31 10 90), ex 6302 31 90 (oznaka TARIC 6302 31 90 90) in ex 6302 32 90 (oznaka TARIC 6302 32 90 19).

2. Za blago, ki ga proizvajajo naslednje družbe je stopnja dajatve, ki se uporablja za neto ceno franko meja Skupnosti, dajatev neplačana, naslednja:

Družba	Stopnja dajatve (%)	Dodatna oznaka TARIC
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co., Mumbai,	5,3 %	A488
N. W. Exports Limited, Mumbai	5,3 %	A489
Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	5,3 %	A490
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai	6,2 %	A491
Divya Textiles, Mumbai	6,4 %	A492
Texcellence Overseas, Mumbai,	7,8 %	A493
Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad	7,8 %	A494
Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	9,3 %	A495
Pasupati Fabrics, New Delhi	8,5 %	A496
Prakash Cotton Mills Pvt. Ltd, Mumbai	10,4 %	8048
Vigneshwara Exports Ltd, Mumbai	4,4 %	A497

3. Za blago, ki ga proizvajajo družbe iz Priloge, je stopnja dajatve, ki se uporablja za neto ceno franko meja Skupnosti, dajatev neplačana, 7,6 % (dodatna oznaka TARIC A498).

4. Za blago, ki ga proizvajajo družbe, ki niso navedene v odstavkih 2 in 3, je stopnja dajatve, ki se uporablja za neto ceno franko meja Skupnosti, dajatev neplačana, 10,4 % (dodatna oznaka TARIC A999).

5. Če ni drugače določeno, se uporabljajo veljavne carinske določbe.

Člen 2

Če nov izvoznik proizvajalec iz Indije poda Komisiji dovolj dokazov za naslednje:

— da ni v obdobju preiskave izvažal v Skupnost izdelkov iz člena 1(1) (1. oktober 2001 do 30. september 2002), in

— da ni povezan z nobenim od indijskih izvoznikov, za katere veljajo protisubvencijski ukrepi iz te uredbe in

— da je dejansko izvažal zadevni izdelek v Skupnost po obdobju preiskave, na katerem temeljijo ukrepi, ali je sklenil nepreklicno pogodbeno obveznost o izvozu velike količine v Skupnost,

potem lahko Svet na predlog Komisije, ki se je posvetovala s svetovalnim odborom, z navadno večino spremeni člen 1(3) in doda novega izvoznika proizvajalca na seznam iz Priloge.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 13. januarja 2004

Za Svet

Predsednik

B. COWEN

PRILOGA

Ajit Impex	Mumbai	Marwaha Exports	New Delhi
Anglo French textiles	Pondicherry	Milano International (India) Pvt. Ltd	Chennai
Anjal Garments	Ghaziabad	Nandlal & Sons	Mumbai
Anunay Fab. Pvt. Ltd	Ahmedabad	Natural Collection	New Delhi
Aravali	Jaipur	Pacific Exports	Ahmedabad
Ashok Heryani Exports	New Delhi	Pattex Exports	Mumbai
Atul Impex Pvt. Ltd	Dombivli	Petite Point	New Delhi
Beepee Enterprise	Mumbai	Pradip Exports	Ahmedabad
Chemi Palace	Mumbai	Prem Textiles	Indore
Consultech Dynamics	Mumbai	Punch Exporters	Mumbai
Cotfab Exports	Mumbai	Radiant Expo Global Pvt. Ltd	New Delhi
Country House	New Delhi	Radiant Exports	New Delhi
Creative Mobus Fabrics Limited	Mumbai	Raghuvir Exim Limited	Ahmedabad
Deepak Traders	Mumbai	Ramesh Textiles	Indore
Eleganza Furnishings Pvt. Ltd	Mumbai	Redial Exim Pvt. Ltd	Mumbai
Emperor Trading Company	Tirupur	S. D. Entreprises	Mumbai
Estocorp (India) Pvt. Ltd	New Delhi	Samria Fabrics	Indore
Exemplar International	Hyderabad	Sanskrut Intertex Pvt. Ltd	Ahmedabad
Falcon Finstock Pvt. Ltd	Ahmedabad	Shades of India Crafts Pvt. Ltd	New Delhi
Gauranga Homefashions	Mumbai	Shanker Kapda Niryat Pvt. Ltd	Baroda
Good Shepherd Health Education & Dispensary	Tamilnadu	Shivani Exports	Mumbai
Heirloom Collections (P) Ltd	New Delhi	Shrijee Enterprises	Mumbai
Hemlines Textile Exports Pvt. Ltd	Mumbai	Starline Exports	Mumbai
Himalaya Overseas	New Delhi	Stitchwell Garments	Ahmedabad
Ibats	New Delhi	Sumangalam Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Indian Craft Creations	New Delhi	Sunny Made-ups	Mumbai
Indo Euro Textiles Pvt. Ltd	New Delhi	Surendra Textile	Indore
Intex Exports	Mumbai	Suresh & Co.	Mumbai
Kanodia Fabrics (International)	Mumbai	Syntex Corporation Pvt. Ltd	Mumbai
Karthi Krishna Exports	Tirupur	The Hindoostan Spinning & Weaving Mills Ltd	Mumbai
Kaushalya Export	Ahmedabad	Trend Setters	Mumbai
Kirti Overseas	Ahmedabad	Trend Setters K.F.T.Z.	Mumbai
La Sorogeeka Incorporated	New Delhi	Utkarsh Exim Pvt Ltd	Ahmedabad
Lalit & Company	Mumbai	V & K Associates	Mumbai
Madhu Industries Ltd	Ahmedabad	Visma International	Tamilnadu
Madhu International	Ahmedabad	VPMSK A Traders	Karur
Manubhai Vithaldas	Mumbai	V.S.N.C. Narasimha Chettiar Sons	Karur